

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones à Clemente X. & Innocentio XI. editas

Luxemburgi, 1739

Anno Tertio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74708)

perpetuo valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illos, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari.

§. 6. Sicque, & non alias per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere; & si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac de jure quaesito non tollendo, ac de unionibus, & dismembrationibus perpetuis committendis ad partes vocatis, quorum interest, exprimendoque in illis vero valore, ac Lateranensis Concilii novissime celebrati uniones perpetuæ, nisi in casibus a Jure permixtis fieri prohibentis, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, provincialibus, ac Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Ecclesiarum, aliisque quibusvis etiam jramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis illis, eorumque Præfulibus, superioribus, & Capitulis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis Decretis per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac Nos, & dictam Sedem illiusque Legatos etiam motu, scientia, & plenitudine similibus etiam consistorialiter, ac alias quomodolibet, & iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione alias, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, ac forma in illis tradita observata inserti essent, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanens hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque.

§. 8. Præterea etiam volumus, quod taxa fructuum, reddituum, & proventuum Mensæ olim Episcopalis nunc Archiepiscopalis Albiensis, in Libris Cameræ descripta, propter separationem, & dismembrationem annuarum quindecim milium librarum hujusmodi, diminui, seu alterari nullo modo possit, sed in ea quantitate in qua hætenus fuit perpetuo remanere debeat, & e contra Ecclesiæ Bituricensis taxa propter novum hoc reddituum augmentum amplianda non sit; cum antea inopie Mensæ Archiepiscopalis congrueret.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ segregationis, divisionis, separationis, dismembrationis, exemptionis, liberationis, institutionis, subjectionis, suppositionis, unionis, annexionis, incorporationis, concessionis, Decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo septuagesimo octavo, quinto nonas Octobris, Pontificatus nostri Anno Secundo.

Præcipitur septem Presbyteris Societatis Jesu Missionariis apud Sinas, ut accedant ad Urbem, & Missionariis omnibus formula quædam juramenti, quod præstare debeant, præscribitur.

De his Missionariis vide Constit. Decet Romanum 50., Illius qui 51., Injuncti nobis 52., Quoniam ea 60., & Christianæ Religionis 63. Clem. X. in hoc Volum.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUM hæc Sancta Sedes Apostolica paucis abhinc annis ad Synas, Tunchinum, & Cochinchinam, Cambojam, Sianum, aliaque vicina Regna, & Provincias Indiarum nonnullos miserit Episcopos Vicarios Apostolicos, ut fides Catholica ibidem benedicente Domino propagaretur, & ex Christianis indigenis, seu incolis illarum partium instituerentur Clerici, & Sacerdotes, atque ita crescente fidelium numero disciplina Ecclesiæ usus, & veritas introduceretur, ipsi vero Episcopi Vicarii Apostolici omnibus operariis, qui illic in vinea Domini laborarent præessent. Verum istorum Operariorum aliqui proprii officii immemores, se dictis Vicariis Apostolicis, eorumque Provicariis, & Ministris, ac illorum auctoritati acerrime opponendo dissensiones, rixas, divisiones, & fere nova Schismata suscitaverint in magnum Christianæ Religionis detrimentum, atque perniciem, nec pluribus Constitutionibus Apostolicis, & Decretis Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpositorum ad occurrendum hujusmodi malis opportune promanatis debitam obedientiam præstare voluerint.

§. 1. Hinc est, quod nos ex commissi nobis cælestis Pastoralis officii debito efficaciora tanto malo remedia adhibere volentes, de nonnullorum ex memoratis Cardinalibus super hoc negotio a nobis specialiter deputatorum, qui dilectos filios Presbyteros Regulares Societatis Jesu, & præcipue Præpositum Generalem, & Secretarium ejusdem Societatis, tam viva voce, quam in scriptis super præmissis informantes pluries audierunt, consilio, auctoritate Apostolica tenore præsentium præcipimus, & mandamus, ut illico ad hanc Almam Urbem nostram accedant dilecti etiam filii Josephus Tessavier, Emmanuel Ferrere, Dominicus Fucitus, Philippus Marinus, Thomas Valgarveira, Josephus Candonus, & Bartholomæus a Costa Presbyteri Regulares dictæ Societatis Jesu, nec a die intimationis præsentis Mandati ipsi, eorumque ullus audeat ullo modo exercere quodcumque Munus Missionarii five ex facultatibus dictæ Sedis Apostolicæ, five ex privilegiis prædictæ Societatis Jesu, five ex facultatibus ab alio quocumque, aut omnibus, aut singulis ipsorum quovis titulo concessis, nec Confessiones audire, concionari, aut quæcumque Sacramenta quomodolibet administrare, etiam tanquam deputati ab Episcopis, seu Ordinariis Indiarum, neque tanquam simplices dictæ Societatis Jesu Sacerdotes, & Religiosi, nec alio quocumque titulo, causa, seu facultate, de quibus expressa specialis, & specialissima esset facienda mentio, sub pænis infra exprimentis.

§. 2. Hoc autem præceptum, & Mandatum nostrum prædicto Præposito Generali Societatis

Jesu

XLII.

Dat. ro. Oct.
1678. An. 3.

Causa hujus Constitutionis.

Mandatur, ut septem Presbyteri Societatis Jesu ad Urbem accedant, nec interim munus aliquod exercent sub certis pænis.

Incimetur mandatum,

1678.

& unica intimatio utcumque facta sufficiat.

Jesu quantocius per dilectum filium Magistrum Urbanum Cerrum in utraque Signatura nostra Referendum, ac prædictæ Congregationis Cardinalium Secretarium intimari volumus, ac eidem Præposito Generali harum serie injungimus ut scribet supradictis Josepho, Emmanueli, Dominico, Philippo, Thomæ, alteri Josepho, & Bartholomæo, ac Superioribus dictæ Societatis in illis partibus degentibus ad hoc ut præceptum, & Mandatum nostrum hujusmodi omni postposita mora, & cum debita obedientia exequantur, cum declaratione, quod unica intimatio præcepti præscripti, etiam rejecta, & quovis prætextu, aut colore non acceptata, sive etiam sub quavis conditione, modificatione, vel formalitate acceptata obliget absolute, & in totum omnes ad parendum, & ad incursum poenarum; Nos enim præceptum hujusmodi haberi volumus pro legitime intimato omnibus Presbyteris Regularibus supranominatis, & unicuique eorum eo ipso quod Præposito Provinciali, aut alteri ejus vicegerenti, sive Rectoribus Collegiorum, aut Superioribus quocumque nomine appellentur, intimatum fuerit. Et quatenus intimationem hujusmodi modo præscripto personaliter fieri commode non posse dicti Vicarii Apostolici, aut eorum Provicarii, vel Ministri, ut supra deputati arbitrentur, fiat illa per affixionem ad valvas Ecclesiarum, seu Domorum Clericorum, seu Presbyterorum Regularium dictæ Societatis Jesu. Si autem juramenta per quoscumque Missionarios tam Sæculares, quam cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, etiam dictæ Societatis Jesu Regulares in manibus memoratorum Vicariorum Apostolicorum, seu eorum Provicariorum, vel aliorum ab eis respective deputandorum sicut præmittitur præstanda, postquam subscriptione munita fuerint, vel saltem authentica illorum exempla per eosdem Vicarios Apostolicos ad prædictam Congregationem Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpositam transmittantur, si autem & in hoc sit aliqua difficultas, fiat affixio ad Valvas Ecclesiarum, seu Domorum prædictorum Vicariorum Apostolicorum, seu eorum Provicariorum, & semper unica intimatio ejusdem præcepti quocumque modo facta, sive per præfatum Præpositum Generalem, sive per Vicarios Apostolicos, sive per eorum deputatos sufficiat, & obliget omnes ad observantiam ipsius præcepti, & ad poenas infra scriptas irremissibiliter incurrendas.

§. 3. Ac ut ejusmodi disentionibus, dissidiis, & scissuris ansa in futurum præcidatur, eadem auctoritate harum serie perpetuo statuimus, & ordinamus, ut omnes, & singuli Ecclesiastici, tam Sæculares, quam cujuslibet Ordinis, Congregationis, & Instituti, etiam prædictæ Societatis Jesu Regulares in prædicta Regna, & Provincias ab eorum Superioribus missi, & mittendi, sive a prædicta Congregatione Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpositorum, vel ipsamet Sede Apostolica deputati, & deputandi, sive etiam cujusvis tituli magis privilegiati, ac speciali, & specialissima mentione digni, aut facultatis vigore illic existant, vel in futurum extiterint sub infra scriptis poenis Juramentum juxta formulam in calce presentium literarum annotandam in manibus Superiorum suæ Religionis, & iterum in manibus Vicarii Apostolici, in cujus jurisdictione quocumque titulo commorabuntur, sive ejus Provicarii, aut alterius ab eo deputati præstare omnino debeant, & teneantur; Iraut ante præstationem juramenti hujusmodi, & subscriptionem sub eadem formula ab unoquoque, qui juramentum ipsum præstiterit propria manu faciendam, nullis omnino facultatibus uti valeant, sed quo ad eos præter, & ultra poenas prædictas, omnes, & singulæ facultates hujusmodi, sive a Sancta

Sede Apostolica, sive ex privilegiis dictæ Societatis Jesu, sive alio quocumque titulo, ut supra etiam particulari nomine concessæ, cessent omnino, ac nullius roboris, atque abolitæ sint, & esse censeantur, etiam si per Apostolicas in simili forma Brevis literas concessæ fuerint, nisi in eis præsentis Constitutioni in specie, & nominatim derogatum reperiatur. Hujus autem Juramenti præstationis, & subscriptionis executionem quoad Clericos, sive Presbyteros Regulares dictæ Societatis specialiter committimus, & demandamus dilectis pariter filiis Visitatori, & Præpositis Provincialibus Provinciarum Japoniæ, & Sinarum ejusdem Societatis nunc, & pro tempore existentibus, qui primo Juramentum hujusmodi præstare, & illius formulæ subscribere tenebuntur sub eisdem poenis, quas incurrent tam dicti Visitator, & Præpositi Provinciales si negligent obedire, & formulam prædictam inferioribus intimare, eorumque Juramentum, & subscriptionem exigere, & cum effectu habere, quam Religiosi quicumque ut supra, qui jurare, & formulæ prædictæ subscribere detrectabunt.

§. 4. Omnia vero Juramenta hujusmodi per quoscumque ut supra quantocius fieri poterit transmittantur. Quinimo Superiores quoque Regulares nempe Visitatores, & Provinciales Japoniæ, & Sinarum tam dictæ Societatis Jesu, quam aliorum quorumvis Ordinum, Congregationum, Institutorum pro tempore existentes sub eisdem poenis teneantur non solum Juramentum prædictum præstare in manibus pariter Vicariorum Apostolicorum, vel Provicariorum, illiusque formulæ subscribere, sed etiam illius præstationem, & subscriptionem a suis respective Subditis exigere, ac authentica ea super re confecta documenta quamprimum transmittere ad suos respective Superiores Generales, qui illa memoratæ Congregationi Cardinalium statim tradere debeant.

§. 5. Præterea mandamus supradicto Præposito Generali Societatis Jesu, ut loco Missionariorum, qui ad Urbem, ut præfertur, vocantur alios deputet, & coram dilecto Filio nostro ejusdem S. R. E. Cardinalis prædictæ Congregationis Cardinalium Præfecto præsentari faciat, in cujus manibus cum assistentia Venerabilis Fratris Francisci Episcopi Heliopolitani unius ex prædictis Vicariis Apostolicis, ac memorati Secretarii ejusdem Congregationis Cardinalium tam ipsi sic deputandi, quam alii Missionarii dictæ Societatis posthac ad illas partes destinandi pariter cum assistentia ejusdem Francisci Episcopi, si tunc temporis adhuc in hac Alma Urbe fuerit, præstare, & subscribere tenebuntur Juramentum prædictum, ac etiam jurare obedientiam, & subordinationem eidem Francisco Episcopo, aliisque Vicariis Apostolicis, in quorum Jurisdictione, respective morabuntur, quoad omnia negotia, & directionem Missionum: Et fiat postea in calce de omnibus narratio, & attestatio subscripta ab eodem Cardinale Præfecto, cui subscribant etiam dicti Franciscus Episcopus tanquam præfatus, & Præpositus Generalis tanquam particeps, testando sibi omnia prædicta constare, suisque partitionem injungendo, atque hujusmodi Juramenta ita subscripta consignentur eidem Francisco Episcopo postquam tamen in actis dictæ Congregationis Cardinalium registrata fuerint. Porro iisdem Missionariis mittendis præcipimus pariter, & mandamus, ut cum Indias attigerint præscriptos sibi Ordines presentemque Constitutionem omnibus suæ Societatis Religiosis patefaciant, & per plures vias si fieri possit iter ad Indias arripiant, quorum duo dictum Franciscum Episcopum usque ad Indias sub ejus obedientia comitentur, ubi de ipsis Francisci

Præcipitur Superiori Generali Societatis Jesu, ut alios deputet Missionarios, qui admittendi erunt secundum præscripta, & mittendi cum nonnullis ordinationibus sub poena excommunicationis majoris.

Juramenta transmittantur ad Congreganda Fidei etiam a Superioribus Regularibus qui debent a suis subditis ea exigere, & ipsi itidem facere.

Omnes Missionarii teneantur præstare juramentum in manibus suorum superiorum, & Vicariorum Apostolicorum sub certis poenis.

Episcopi licentia ad loca sibi præscripta proficiantur.

§. 5. Contrafacientes autem præsentis Constitutioni in toto, vel in parte, aut aliter quomodocumque illi non obedientes, incurrant in omnibus casibus in ea expressis, eorumque quolibet, in penam excommunicationis majoris ipso facto absque ulla etiam declaratoria Sententia Sedi Apostolicæ reservatæ, itaut nemo ab illa absolvi possit nisi in mortis articulo constitutos, & in generali concessione facultas ab illa absolvi concessa non intelligatur, etiam vigore literarum concessionis Jubilæi Universalis, & insuper incurrant in alias quoque penas, etiam corporales, & afflictivas arbitrio prædictæ Congregationis Cardinalium imponendas.

Injungitur
superioribus
omnibus Ge-
neralibus pro
tempore exis-
tentibus, ut
præsentem
Constitutio-
nem execu-
tioni mandari
current, ne in-
currant in-
dignationem
Apost. alias-
que penas.

§. 6. Demum tam supradicto Præposito Generali Societatis Jesu, quam aliorum quorumcumque Ordinum, Congregationum, & Institutuum Regularium Superioribus Generalibus nunc, & pro tempore existentibus præcipimus similiter, & mandamus, ut omnia in præsentis Constitutione contenta executioni omnino mandari faciant, jubeantque ad se transmitti Juramenta præfata, & subscripta, prout in formula infra annotata, atque dictæ Congregationi Cardinalium consignent, ac omnium executionem, & implementum injungant, etiam omnibus Missionariis Societatis, ac Ordinum, Congregationum, & Institutuum suorum respective in futurum ad Indias mittendis, & ab iisdem Juramentum observantæ, præfatæque formulæ subscriptionem exigant. Si autem ipsi præmissa exequi omiserint, ac de executione quotiescumque occasio se obtulerit mutationis Missionariorum, qui transmittentur, ac notificationis, & Juramenti prædicti publica documenta non tradiderint, indignationis nostræ, aliasque penas nostro, & Romani Pontificis pro tempore existentis arbitrio imponendas se noverint incursum. Hoc autem præceptum nostrum, etiam absque ulla annotatione in solitis libris, & actis Societatis, aliorumque Ordinum, Congregationum, & Institutuum hujusmodi respective omnes, & singulos in Generalibus Successores perinde afficere volumus, ac si illorum uniusque personaliter intimatum fuisset, ipsoque Præpositos, & Superiores Generales Successores si præsentis Constitutioni contravenierint eidem penas subiacere.

Clausulæ.

§. 7. Decernentes eandem præsentem literas & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod prædicti, & alii quilibet in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujuscumque status, gradus, ordinis, præmiæntiæ, & dignitatis existant, seu alias specifica, & individua mentione, & expressione digni eisdem præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ propter quas præsentem emanarint adductæ, specificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quantumvis justa, pia, juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitabili, individuaque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, ad terminos juris reduci, seu in controversiam vocari, aut adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, & facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu proprio, & de Apostolicæ potestatis plenitudine concessio, vel emanato quempiam in Judicio vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentem literas semper firmas, validas, &

efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, aliove quolibet quacumque præmiæntiæ, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 8. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsto non tollendo, aliisque Apostolicis ac in Universalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon cujusvis ordinis, Congregationis, & Instituti etiam Societatis Jesu, ac quarumvis Ecclesiarum, & aliis quibuslibet, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, stylis, usibus, & consuetudinibus etiam immemorabilibus; privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis præfatis, aliisque quibusvis personis, Ordinibus, Congregationibus, Institutis, Societatibus, etiam Jesu, ac Ecclesiis, & locis quibuslibet, etiam specificis, & individua mentione dignis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis Clausulis, & Decretis in genere, vel in specie, etiam consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis ac pluries innovatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi præsentibus pro plene, & sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 9. Formula autem Juramenti sicut præmittitur præstandi est, quæ sequitur videlicet: Cum Summus Pontifex supremam, & independentem pro spirituali animarum regimine in universo Terrarum Orbe habeat auctoritatem, nec ad mittendos operarios, qui Religionem Christianam Fidemque Catholicam apud Infideles, & nominatim in Sinarum, Turchini, Chochinchinæ, Camboiæ, Siami, aliisque vicinis Regnis, & provinciis prædicent, annuncient, roborent, & promoveant, illius fidelis, vel infidelis, cujusvis status, gradus, conditionis, ac dignitatis, etiam Regiæ existat, licentia, vel consensu indigeat, Ego N. fideliter incumbam officio meo in missione juxta Sanctæ Sedis Apostolicæ mandata, & facultatem ab ea præscriptam. Quod si Ordinarii Indiarum, vel Principes, aut Reges Catholici, vel alii de administratione missionum in illis partibus, suaque jura, & privilegia violari conquesti fuerint, meumque consilium, & auxilium desuper requisiverint, ei rei me nullo modo ingeram, sed muneri mihi incumbenti tantum operam dabo. Prædicationem verbi Dei, Sacramentorum administrationem, aliudve Ecclesiasticum munus quodcumque in locis Vicariorum Apostolicorum curæ commissis nunquam exercebo, quibuscumque privilegiis propriis, vel

mea Religionis, vel aliis quibusvis munitis extitam, nisi prius ab ipsis Vicariis Apostolicis fuerim approbatus, & ab iisdem licentiam in scriptis acceperim. In examine Bullarum, Constitutionum, seu aliarum quarumcumque Literarum Apostolicarum, vel Sacrae Congregationis de Propaganda fide, aut quorumcumque Decretorum ejusdem Sacrae Congregationis nunquam me intromittam, vel impediam, sub quovis pretextu, aut etiam legitima subreptionis, vel obreptionis causa, vel alia quacumque, sed easdem literas, & Decreta quacumque semper cum debita reverentia recipiam, iisque ut par est obediendo Sanctae Sedi Apostolicae postmodum exponam si qua contra eorundem literarum, vel decretorum usum opportuna videbuntur, nunquam tamen retardata executione. Ordinationes dictae Sedis, & signanter Constitutiones Summorum Pontificum Alexandri VII. Clementis IX., & Clementis X. omni qua decet reverentia recipio, & amplector, ac nominatim Literas Apostolicas in forma Brevis expeditas quarum initium: *Decet Romanum Pontificem &c.* Dat. die 23. Decembris 1673., quibus confirmantur Brevia, & Constitutiones, ac etiam Decreta S. Congregationis de Propaganda Fide ad favorem Vicariorum Apostolicorum apud Sinas deputatorum emanata alias incipientes *Illius qui charitas est &c.* expeditas eadem die 23. Decembris 1673. quibus declaratur Ordinarios Indiarum non posse exercere actus Jurisdictionales in dictis Vicariis Apostolicis, eorumque Provicarios, & operarios in Provinciis sibi assignatis, sed eisdem Vicariis in dictis Provinciis jurisdictionem privative quoad omnes competere, ac alias quarum initium: *Christiana Religio, & Catholica fidei &c.* emanatas die 8. Junii 1674. quibus etiam severe prohibetur omnibus Ecclesiasticis Saeularibus, & Regularibus ne quisquam emendicet, procuret, vel acceptet ab Ordinariis Indiarum literas quascumque pro exercenda Jurisdictione in locis iisdem Vicariis commissis. Et demum non solum praefatis omnibus Constitutionibus, & in eis contentis Decretis Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, sed etiam aliis quibuscumque, quae in futurum ad favorem, etiam Vicariorum Apostolicorum emanabunt Constitutionibus, & Decretis fideliter, & integre parebo. Praemissa omnia, & singula inviolabiliter observabo, & absque ulla tergiversatione adimplebo; si autem (quod Deus avertat) quoquo modo contravenerim me toties quoties deventer poenis tam per praedictas Constitutiones, quam per novissimam SSmi D. Nostri Innocentii divina providentia Papae XI. Constitutionem qua praesentis juramenti formula praescripta est respective impostis sponte, & libere subijcio ita tactis Sacrosanctis Evangeliiis promitto, voveo, & juro, sic me Deus adjuvet, & haec Sancta Dei Evangelia. Locus subscriptionis. Ego N. Manu propria.

§. 10. Caterum volumus, ut praesentium literarum transcriptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus si forent exhibite, vel ostensa.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Octobris 1678. Pontificatus nostri Anno Tertio.

XLIII.
Dat. 15. Oct.
1678. An. 3.

Decreta S. Rituum Congregationis de iis, quae in causis Beatificationum, & Canonizationum Sanctorum servanda sunt, approbantur.

Causae hortarum Decretorum.

Sanctissimus D. N. Innocentius XI. providenter considerans, quod in tota Ecclesia gubernatione nihil majus, aut gravius sit, quam homines declarari pro Sanctis, eosque uti tales colendos, & venerandos decernere, & perpendens, quod licet fel. rec. Urbanus VIII. de consilio Congregationis Sanctissimae Inquisitionis nonnulla super hoc ediderit Decreta, subindeque Sacra Rituum Congregatio alias Ordinationes fecerit secundum casuum contingencias a Summis Pontificibus approbatas; nihilominus experientia docuit, quod adhuc nonnulla desiderantur pro meliori Causarum hujusmodi directione; idcirco iussit materiam diligenter discuti, primum in Congregationibus particularibus, deinde vero in generalibus prout factum fuit, & sub diebus 9. Julii, & 6. Augusti 1678. emanarunt Resolutiones sequentes, si eidem Sanctissimo placuerit publicandae.

§. 1.

Primo. Animadvertens eadem Sac. Congregatio, quod necessarium sit, ut Processus auctoritate Ordinaria fabricandi consiciantur cum maxima diligentia, censuit mandari Ordinariis Locorum, ut ultra Testes inductos a Postulatoribus teneantur ipsi quoque inquirere, ac examinare alios Testes bene instructos super vita, & moribus Servi Dei, etsi aliquid repererint in contrarium: quod ipsis videatur relevans superferdeant in ulteriori inquisitione, donec Sac. Congregatio ab eis certiorata per Literas, mandet quid agendum sit.

Secundo. Hujusmodi diligentias servari vult etiam in Processibus auctoritate Apostolica faciendis a Judicibus Delegatis, quibus per Literas particulares Sacrae Congregationis enixe commendari debeat: & idem faciat Promotor Fidei in Literis scribendis Subpromotoribus.

Tertio. Et pro majori cautela praescribi debeat in Literis remissorialibus, quod non solum Interrogatoria retineantur semper clausa, & sigillata cum sigillis eorundem Judicum, non aperienda, nisi in actu examinis, & claudenda in fine, sed ulterius depositiones ipsae, antequam Processus sit absolutus, in fine cujuslibet sessionis claudi, & signari debeant cum sigillis Judicum, nec possint aperiri, nisi in praesentia ipsorum in principio cuilibet examinis, & sessionis, ac hujusmodi diligentiae fieri debeant etiam in Processibus fabricandis in Curia. Iidemque Judices, prout etiam Subpromotores, & Notarii, tam in partibus, quam in Curia, ac Testes, & in Curia etiam Protonotarius, debeat ante inchoationem Processuum praestare Juramentum de servando servarum religiose sub poena excommunicationis ipso facto in casum contraventionis incurrendae juxta formulam ejusdem Juramenti imprimendam in fine Decretorum, & pro omnimoda observantia transmittendam Judicibus Delegatis in ipsis Literis remissorialibus, & Subpromotoribus in Literis Promotoris.

Quarto. Considerans quoque Sacra Congregatio, quod principale fundamentum in Causis Beatificationum, & Canonizationum constitui debent in fidei interpretatione Processuum extero idiomate confectorum, & quod licet ex laudabili observantia interpretes semper fuerit electus ab Eminentissimo Ponente, citato, & audito Reverendo Patre Fidei Promotore; nihilominus super hoc Decreta generalia nihil disponunt. Idcirco decrevit, quod in posterum in qualibet causa Interpretes eligatur ab eminentiss. Cardinali Ponente, citato, & audito Reverendo Patre Fidei Promotore, & pro majori cautela, postquam interpretatio fuerit facta, revideatur ab aliquo Viro probato, & perito, qui secrete ad hoc Officium assumatur ab eodem Eminentissimo Ponente, & si reperiat aliquis error substantialis, Interpretes severe puniatur arbitrio Sacrae Congregationis,

Decreta Congreg. Rituum.

De actis auctoritate ordinaria faciendis.

Item de aliis auctoritate Apostolica.

De Actorum custodia, & secreto servando sub excommunicationis poena.

De Interpretatione actorum extero sermone descriptorum. horumque versionum Examinatione.

gationis, per quem Eminentissimum deferri debeat tam Interpreti, quam Revisori iuramentum se fideliter sibi munus commissum adimplendo, quibus etiam eadem Sacra Congregatio assignavit mercedem pro suis laboribus, nempe carolenum unum pro quolibet folio reducto, itaut facies sit linearum 24., & linea syllabarum 26.

De hisce omnibus diligenter servandis in Archivio S. Congregationis.

Quinto. Advertens etiam quam necessaria sit diligens custodia Processuum originalium, decrevit, quod ii, sicuti etiam interpretationes originales illorum, qui sunt extero idiomate confecti, retineri debeant in Archivio Sacre Congregationis in Varicano in loco clauso, & separato ab aliis scripturis, nec possint amoveri, nisi de ordine Eminentissimi Cardinalis Pontentis vel ad instantiam R.P. Promotoris, ad effectum videndi, quatenus opus sit, & deinde reportandi, cujus Archivi duæ sint claves, una penes Pronotarium Apostolicum, qui pro tempore intervenerit Sacre Congregationi, & altera penes Secretarium, & clavis loci, in quo custodiuntur dicti Processus, sicut penes eundem Pronotarium; alterius vero, in quo retinentur alia scriptura Sacre Congregationis penes Secretarium.

De quatuor Inventariis actorum omnium faciendis.

Sexto. Idemque Protonotarius etiam habeat facultatem revidendi Inventarium dd. Processuum, & quatenus non adesset, illud diligenter fieri mandet cum quatuor copiis, quarum una sicut penes eundem Protonotarium, altera penes Promotorem, altera penes Secretarium, & quarta in eodem Archivio, & in fine anni iidem Protonotarius, Promotor, & Secretarius revidere debeant dictum Inventarium, & conferre cum Processibus, ad effectum recognoscendi, an aliquid deficiat, & curandi, ut reportentur, & Secretarius referat in prima sequenti Congregatione.

De tempore quo committenda sit causa S. Congregationis.

Septimo. Cum pluries dubitatum fuerit circa intelligentiam Decretorum pagina 28., quod non prius Sedes Apostolica moveri solet, quam Reges, Principes, & alia Persona authentica, & honesta instanter supplicaverint Summo Pontifici, & tunc etiam non statim, sed expectare, quod diu pulsatur, nam si perdurabunt miracula, & supplicantium instantia, tum Summus Pontifex, si ei videbitur, committit Causam Sacre Congregationi: Ideo si ista Sanctissimo visum fuerit, censuit eadem Sacra Congregatio Commissionem non esse signandam, nisi post elapsum tempus decem annorum a die presentationis Processus auctoritate Ordinaria fabricati, & cum præcedenti rigorosa discussione ejusdem Processus cum Scriptura, & Summario, & insuper habitis post decennium a die fabricationis illius novis literis Episcoporum circa percrebescentiam famæ sanctitatis, & miraculorum ac devotionis Populi exire pro Beatificatione, & Canonizatione instantis. Nisi tamen in aliqua causa ex peculiaribus circumstantiis Sacra Congregatio existimaverit anticipari posse tempus in discussione Processuum, auctoritate ordinaria confectorum, & Sanctissimus hoc approbaverit.

De Causis ante Decreta Urbani VIII. introductis.

Octavo. In causis Servorum Dei ante Decreta fel. record. Urbani VIII. introductis, non signentur Commissiones reassumptionis, nisi prius per Sacram Congregationem examinatis Processibus, tam auctoritate ordinaria confectis, quam auctoritate Apostolica, quatenus ad sint.

De extrajudicialibus testificationibus a nemine exquirendis.

Nono. Cum in Decreto approbato à fel. record. Urbano VIII. die 12. Martii 1631. impresso in libello pagina 57. Sacra Congregatio cognoscens, quod in hac re, utpote gravissima, rite, sancteque procedendum est, prohibuerit omnibus, & singulis personis Ecclesiasticis, tam secularibus, quam regularibus quantumvis spe-

ciali nota dignis, ne audeant per se, vel per alios capere informationes super sanctitate, aut miraculis alicujus, nec ullo modo exquirere, aut obtinere ad hunc effectum extrajudiciales testificationes aut subscriptiones, sub penis arbitrio ipsius Sacre Congregationis infligendis, illud confirmando jussit, quod hujusmodi extrajudiciales attestaciones non solum exquiri, aut obtineri non valeant, sed rursus quod hætenus obtentæ, sive in futurum obtinendæ non faciant aliquem gradum probationis, nec inferi possint in Processibus, tam Ordinaria, quam Apostolica auctoritate fabricandis.

Decimo. Subpromotor Fidei a Reverendo Patre Promotore deputatus, cui onus incumbit primo loco spoliandi, & examinandi Processus (ex quibus pender Beatificationum & Canonizationum substantia) ad effectum referendi eidem Promotori, debeat hujusmodi munus diligentissime, ac cum omni rigore adimplere, ac Summaria, quæ solent a Procuratoribus fieri antequam Typis mandentur, conferat cum Processibus, subsecuta attestacione, quod fuerint per ipsum revisa, & in quolibet folio se subscribat, eandemque diligentiam conferendi cum exemplari manuscripto iterum faciat postquam fuerint impressa cum iterata subscriptione in fine, quam subsequatur subscriptio, & Sigillum Secretarii, nec ante prædictas subscriptiones possint tam Summaria, quam Informationes publicari sub gravissimis penis, tam quoad Postulatores, quam etiam quoad Impressorem, arbitrio Sacre Congregationis, seu Eminentissimi Cardinalis Præfæci infligendis. Idemque Subpromotor (quatenus ipse D. Promotor ex diligenti, & accurata revisione Processuum, quam facere solet, necessarium, vel opportunum duxerit) teneatur aliud Summarium objectionale ad comprobationem oppositionum conficere, quod Sacra Congregatio plurimum expedire cognoscit, ad hoc, ut veritas magis elucescat. Et pro quolibet Processu ab eodem Subpromotore examinando in quolibet Dubio, persolvatur ei stipendium decem ducatorum auri præscriptum in Decretis generalibus pag. 62., cum declaratione tamen quod respectu Processuum auctoritate Apostolica in specie, qui pluries ad diversum effectum examinari debent, dictum stipendium debeatur pro tribus dubiis tantum, nempe prima vice quando disputatur validitas, secunda vice quando disputatur de virtutibus, seu de Martyrio, & causa Martyrii, & tertia vice quando disputatur de Miraculis, quamvis disputationes alicujus ex dictis dubiis pluries reiterari contingat, seu eadem dubia in diversas inspectiones pro faciliiori resolutione dividantur.

De oneribus, & stipendio Subpromotoris fidei.

Undecimo. Et quia materia gravitas, & dignitas exposcit, ut pertractetur, & dirigatur a Viris notæ probitatis, experientia, & peritia, censuit Sacra Congregatio, quod ad conficiendum tam Informationes in facto, quam Summaria, in quibus potissime consistit causarum pondus, assumantur solum Procuratores Collegii Sacri Palatii Apostolici, tribuendo Postulatoribus libertatem eligendi ex dicto cœtu quem voluerint, dummodo quilibet ex eis non possit eodem tempore patrocinari plures causas, quam quatuor, ad hoc, ut eis facilius operam dare possint, sub pena inhabilitatis amplius scribendi in casum contraventionis, & liceat Paribus in quocumque statu causæ, rationabiliter tamen, & prævia licentia Eminentissimi Pontentis mutare Procuratorem dummodo alias in ejus locum subrogandus sit de eodem Collegio, & non habeat in totum plures causas, quam quatuor.

De Procuratoribus dumtaxat eligendis ex Collegio S. Paul. Ap.

Duodecimo. Advocati vero ad scribendum in Jure assumi debeant ad libitum Postulatorum, dummodo sint ex Collegiis Sacre Conistorialis

De Advocatis eligendis ex iis Collegiis Conistorialis

1678.
Aula, vel ex duodecim approbatis a S. Congreg. De mercede Procuratorum, Advocatorum, & Notarii.

De Scripturis Medicorum, vel Chirurgorum.

Prædicta Decreta confirmantur a Pontifice.

Aula, vel ex duodecim aliis approbatis a Sacra Congregatione, ita tamen, ut quilibet eorum sex tantum causas patrocinari possit.

Decimo tertio. Pro Mercede autem prædictorum, ac etiam Notarii, Sacra Congregatio iussit servari Taxas ab ea diligenter revisas, quæ, ut omnibus innotescant Typis mandari debeant, & in fine Decretorum inferi.

Decimo quarto. Cum etiam observatum fuerit sæpe Postulatores dare Scripturas Medicorum, vel Chirurgorum pro confirmatione miraculorum, & ex alia parte non fuerit solitum responderi per Peritos ejusdem professionis. Ideo videtur necessarium, ad hoc, ut respondeatur secundum Artem, quod Eminentissimus Ponens deputet ex Officio, secreto, & prævio juramento alium Medicum, vel Chirurgum celebriorem, qui respondeat pro veritate, ad effectum videndi, an asserta miracula excedant vires naturæ.

§. 2.

Die 15. Octobris 1678. facta per me infrascriptum relatione Sanctissimo præfatorum Decretorum cum eorum integra lectura, Sanctitas Sua laudavit, & approbavit, atque servari mandavit, & publicari.

Joannes Baptista de Luca Auditor, & Secretarius Memorialium.

Loco ✠ Sigilli.

Bernardinus Cafalius Sacr. Rit. Congregationis Secretarius.

§. 3.

Formula Juramenti Judicum ante inchoationem Processuum.

Ego infrascriptus tæcis Sacrosanctis Evangeliiis coram me positus juro, & promitto fideliter adimplere munus mihi commissum circa fabricationem Processus in Causa Beatificationis, & Canonizationis Servi Dei N. juxta formam Decretorum Sacræ Congregationis Rituum, & præcipue novissimorum, quæ confirmata fuerunt à Sanctissimo D. N. Innocentio XI. Necnon juro, & promitto religiose servare secretum, tam de contentis in Interrogatoriis, quam de Testium depositionibus super iisdem, & super Articulis, nec de iis loqui cum aliqua persona, exceptis aliis Judicibus, & Subpromotore, ac Notario pro eodem Processu deputatis, & in Curia excepto etiam Protonotario, sub pœna perjuri, & excommunicationis latæ Sententiæ, a qua non nisi a Summo Pontifice (excluso etiam majori Pœnitentiario) præterquam in mortis articulo absolvi possim: Et ita promitto, & juro: sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia.

Idem Juramentum præstabitur a Subpromotore, & Notario, & in Curia etiam a Protonotario, mutatis mutandis.

§. 4.

Formula Juramenti Testium.

Ego infrascriptus tæcis Sacrosanctis Evangeliiis coram me positus, juro dicere veritatem, tam super interrogatoriis, quam super articulis, super quibus examinabor, necnon servare secretum, nec alicui penitus revelare, tam contenta in iisdem Interrogatoriis, quam responsiones, & depositiones à me factas, sub pœna perjuri, & excommunicationis latæ Sententiæ, a qua non nisi a Summo Pontifice (excluso etiam majori Pœnitentiario) præterquam in mortis articulo absolvi

possim: Et ita promitto, & juro; sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia.

§. 5.

Tassa per gli Avvocati, e Procuratori, che patrocinano le Cause di Beatificazione, e Canonizzazione nella Sac. Congregazione de' Riti, rinnovata, e stabilita dalla medesima Sac. Congregazione.

Primo. Per lo Spoglio universale, che si fa pro una vice tantum si offervi la Tassa del 1658. al §. 3., ove si dice, che non si possi dare più di sc. 4. per ogni centinaio di fogli di esso Processo ridotto, cioè, che il foglio sia due facciate, e ciascheduna facciata sia di linee 24., e la linea di sillabe 16.

Secundo. Per le Scritture ne i due soliti dubbj principali, cioè *super virtutibus, & miraculis*, si possino dare scudi venti per ciascheduna, e non più.

Terzo. Per le Risposte ne i medesimi dubbj si possono dare sc. 10., e per tutte l'altre scritte, che riguardano fatica considerabile in tutti gl'altri dubbj, si possono dare sc. 15. per ciascheduna Scrittura, e non più.

Quarto. Per le Scritture d'Introduzione delle Cause nuove, e di reassunzione di quelle introdotte avanti li Decreti del 1642., ad affetto di segnarsi nell'une, e nell'altre la Commissione, si possino dare sc. 15., e non più.

Quinto. Per le Copie originali di tutte le Scritture, si paghino bajocchi 15. il foglio ridotto come sopra.

Sesto. Per il Sommario, che si farà sopra ciascun dubbio, si diano cinque bajocchi per carta dell'istesso Sommario, che fara fatto, ridotte le carte, come sopra.

Settimo. Per li memoriali di qualsivoglia forte, o grandi, o piccoli, che sieno non si diano più di giulj 12. per ciascheduno, eccettuate le scritte di reassunzione, o introduzione delle Cause, quali sogliono andare sotto nome di Memoriali per li quali si offervi ciò, che s'è disposto di sopra al num. 4.

Ottavo. Per la prima copia originale, tanto delli sopraddetti Sommarj, quanto de i Memoriali, si dia solo bajocchi sei, la carta ridotta, come sopra.

Nono. Per l'informazione in voce, quando s'informa tutta la Congregazione con l'intervento de' Consultori, non si diano più di sc. 30. tra il Procuratore, e gl'Avvocati, quando s'informa la sola Congregazione ordinaria, si dia la metà.

Decimo. L' Emolumento degli Avvocati sia di sc. 10. per la Scrittura, e per l'informazione in voce sia il medesimo, che si dà a' Procuratori.

Undecimo. Per la minuta di qualsivoglia Commissione, non si paghi più di giulj 15., e per le due copie da darli al Sig. Cardinal Ponente, al segretario, si paghi a ragione di bajocchi sei, il foglio ridotto, come sopra.

Duodecimo. Per l'accesso del Procuratore al Sign. Cardinal Ponente, ed al Promotore, e per la minuta, o copia originale del fatto concordato, non si paghi più di giulj 12.

Decimoterzo. Per l'informazione in voce di Nostro Signore, e dell' Auditore di Sua Santità, si diano al Procuratore scudi tre moneta, ed altrettanti all'Avvocato, se informerà anch'esso.

Decimoquarto. Per le Citazioni, e Intimazioni non si paghi cos'alcuna, e per l'esecuzione di esse, si paghi a ragione della Tassa de' Cursori.

Decimoquinto. Le copie dell' Opposizioni del Promotore, eccetto la prima originale, si facciano fare dalle Parti, le quali fatte, che fa-

Mercede per lo spoglio di Processo.

Per le Scritture ne' dubbj principali.

Per le Risposte, ed altre Scritture.

Per le Scritture d'introduzione, e reassunzione di Cause.

Per le Copie originali.

Per il Sommario.

Per li Memoriali.

Per la Copia originale de' Sommarj, e Memoriali.

Per l'informazione a voce.

Per l'Avvocato.

Per la Minuta di qualsivoglia Commissione.

Per il Procuratore.

Per l'informazione a voce a N. S., e suo Uditore.

Per le Citazioni, ed Intimazioni.

Per le Copie dell' Opposizioni del Promotore.

ranno, dovranno portarle al Promotore, che sigillate le darà alle medesimo Parti per distribuirle alli Signori Cardinali, Protonotario, e Segretario, e Consultori.

Decimosesto. Per qualsivoglia fatica, o Scrittura non espresse di sopra s'intenda l'arbitrio de' Sig. Cardinali Profetto della Sagra Congregazione, e Ponente della Causa, nè possino i Curiali arbitrare da se medesimi.

Decimosettimo. E li sudetti Ordini, si debbano registrarne ne' Registri della Sagra Congregazione, e si debbano fare stampare, e pubblicare, e puntualmente osservare sotto pena di perpetua privazione del patrocinio, e sollecitazione delle cause vertenti nella detta Congregazione, e sotto altre pene ad arbitrio della medesima Sagra Congregazione.

§. 6.

A dì 15. Ottobre 1678. Avendo io infra scritto fatto relazione della presente Tassa a Nostro Signore Innocenzo XI. la Santità Sua l'ha lodata, ed approvata, ed ha comandato, che si osservi, e si pubblichi.

Gio: Battista de Luca Auditore, e Segretario de' Memoriali.

Luogo ✠ del Sigillo.

Bernardino Cafali Segretario della Sagra Congregazione de' Riti.

§. 7.

Ordini, e Tassa da osservarsi dal Notaro della Sagra Congregazione de' Riti, rinnovati, e stabiliti dalla medesimo Sagra Congregazione.

Primo. S'ordina, che il Notaro non faccia Registri, se non degl'atti giudiziarij, e non dell'Elame de' Testimonj, o altro, e quelli siano senza effenzione di termini, o ripetizioni de' titoli eccetto che nel primo atto, quali Registri debbano onninamente farsi in tutte le Cause.

Secondo. Che per ogni centinaio de' fogli di Registro ben fatto, e secondo la Riforma della felic. mem. di Paolo V. sotto il titolo de' Registri, non pigli più di quattro Scudi, ne per la Collazionatura, ne per rubricatura, ne per qualsivoglia altro pretesto.

Terzo. L'istanze de' Principi, Religioni, Università, ed altri nelle Cause di Beatificazioni, o Canonizzazioni, dal Segretario si consegnino al Notaro, il quale le registri negl'atti, non altrimenti per extensum, ma indicando solamente il nome del Principe, o altri, che fa l'istanza, e la Data della lettera, cioè -- *pro introductione causa instant talis Rex suis Literis datis die tali &c.*, & *talis Rex &c.*, e in altra separata, o susseguente carta doppo gl'atti fatti per l'introduzione della Causa scriva -- *Pro Causa prosecutione ad effectum obtinendi Literas remissoriales in genere instant N. Rex &c.*, e gl'originali si conservino nell'Archivio, nè si dia l'estratto *de verbo ad verbum*, ma ogni volta, che sarà richiesto il Notaro ne dovrà dare un Ristretto da cavarli dal detto Registro, o Manuale, come sopra, e per esser copie, si paghi a ragione di copia, come si darà al sequente numero 4. E per la fede di esse si diano due giulj per ciascuna copia, delle quali una si darà all'Eminentissimo Signor Cardinal Ponente, e l'altra a Monsignor Segretario, e l'altra a Monsig. Promotore della Fede.

Quarto. Per la Copia degl'atti fatti in Curia, o fuori di essa in forma di buon originale, non si paghi più di bajocchi sette, e mezzo per foglio da tutte due le bande. e la facciata sia di linee ventiquattro, e la linea di sillabe sedici, ed essen-

do scritta in forma di Registro, si paghi a ragione di Registro, come sopra.

Quinto. Per la copia pubblica di qualsivoglia Processo, tanto fatto *autoritate ordinaria* quanto *Apostolica*, si paghino al Notaro bajocchi sette e mezzo per foglio solamente, senza alcun altro emolumento, o mercede per detta copia, o Scrittura, ed il foglio sia di facciate, linee, e sillabe, come al detto num. 4.

Sesto. Tutti li Registri, Copie, e Scritture, si debbano fare in carta buona, e lettera intelligibile, e secondo la Riforma, ed Ordini sopradetti, altrimenti il Notaro sia tenuto farle copiare di nuovo senz'altra spesa.

Settimo. Che li Processi, che vengono *de Partibus*, tanto fatti *autoritate Ordinaria*, quanto *autoritate Apostolica*, non si registino per conto alcuno, secondo la detta Riforma, ancorchè non passassero 20. fogli, ma solo si possano rubricare, se non saranno rubricati, e non intieramente, nel qual caso, si possa solo rubricare quella, che manca, e non altro.

Ottavo. Per la rubricazione di qualsivoglia cosa, che n'abbia bisogno ridotto il Processo a carte buone, conforme alla detta Riforma oltre detti bajocchi sette e mezzo per foglio per la Scrittura, si paghino giulj dieci per cento, e tale rubricazione debba in sostanza contenere tutto quello, che contiene il corpo della Scrittura, e venendo Processo, o altra Scrittura rubricata *de partibus*, non essendo intieramente rubricata, si paghi solamente quello, che manca, come si è detto.

Nono. Per l'ascoltazione, e collazione de' Processi ogni volta, che sia continuata a ragione di sei hore il giorno, non si paghi al Notaro più di uno scudo il giorno, oltre gl'emolumenti sudetti, e gl'Ajutanti sieno deputati dalle Parti, dalle quali, se gli paghi quel tanto, che sarà convenuto, e per la fede dell'ascoltazione di tutto il Processo, si paghino giulj cinque per la prima copia solamente, e quando le Parti volessero altre copie autentiche di detti Processi, oltre la prima, non possa il Notaro pretendere più di bajocchi cinque per foglio ridotto, come sopra, compresi la rubricatura; ma oltre detti bajocchi cinque per foglio se gli debba la mercede della collazionatura, e ascolatura, come sopra, e per la fede di detta ascoltazione bajocchi venticinque per ciascuna di dette copie duplicate.

Decimo. Per le Compulsorie, si paghino giulj 12., conforme prescrive la Riforma sudetta di Paolo V. al Tribunale dell'A. C.

Undecimo. Per le Remissorie in genere, anche *super non cultu*, *super casu excepto*, o altre in osservanza, ed esecuzione de' Decreti della Santissima Inquisizione non si paghi più di sc. 6., per quelle in specie, di sc. 10. in tutto compresa la Scrittura, e ogn'altra cosa spettante alle medesime spedizioni. Ne per la Scrittura dell'Interrogatorj, che si mandano chiusi, prenda il Notaro mercede alcuna: ma per gl'articoli l'ecessività della Scrittura sopra a quindici fogli, se gli paghi a ragione di bajocchi sette e mezzo il foglio, come al num. 5., ed occorrendo di dette Lettere darne duplicati, non debba il Notaro per essi efigere, che la metà della mercede stabilita per la prima spedizione, ed essendovi eccessività di Scrittura dell'Articoli, come sopra, debba la detta eccessività pagarsi a ragione di bajocchi 5, il foglio.

Duodecimo. Per compulsa di qualsivoglia Scrittura fuori di Offizio, per l'accesso, e sessione di tre ore, non possa pigliar più di otto giulj; per la fede in fine del Processo compulsato cinque giulj, e per la Scrittura a ragione di bajocchi sette e mezzo per foglio, come al numero 4. dentro l'Offizio per ciascuna sessione di tre ore

giulj

Per la fatica, o Scrittura qui non espressa.

Si ordina il Registro, e pubblicazione di questa Tassa.

Si conferma la riferita Tassa dal Sommo Pontefice.

Di che debbiano farsi li Registri.

Mercede per li Registri.

L'istanze de' Principi, ed altri come debbano registrarli.

Per le Copie, e Fede delle istanze.

Per la Copia degl'atti fatti in Curia, e fuori di essa.

Per la Copia pubblica di qualsivoglia processo.

Come debbono essere li Registri, Copie, e Scritture.

Li processi in partibus non si registino, e quando debbiano rubricarsi.

Per la rubricazione di qualsivoglia cosa.

Per l'ascoltazione, e collazione de' processi, e loro fedi.

Per le Compulsorie.

Per le Remissorie.

Per l'Interrogatorj. Per l'Articoli.

Per li Duplicati di lettere Compulsorie, e Remissorie.

Per la Compulsa di qualsivoglia Scrittura, e fede di essa.

Per la Compulsa de' libri stampati.

Per l'Esame de' Testimonij.

Per le Surrrogazioni de' Giudici, o nuovi termini.

Per le Citazioni.

Per il Duplicato di Scrittura.

Per le altre fatiche, e scritture qui non espresse.

Qual sia la forma de' processi.

Che si faccia il Libro receptorum.

Com' anche due Manuali.

Li Processi originali, e Scritture, prodotte non si possono estrarre.

Per la restituzione di scritture prodotte dimissa Copia.

Si mostrino gratis li Processi, e Scritture.

giulj cinque per la fede, e Scrittura, come sopra.

Decimoterzo. Dovendosi compulsare Libri stampati, dandosi dalle Parti un funto, sia tenuto il Notaro inferirlo in fine del Processo, senza farne copia o registro di sorte veruna.

Decimoquarto. Per ogni esame nell'Offizio, se finisce in una sessione, si paghino giulj tre; se ci vogliono più sessioni, finche si finisce l'esame di detto Testimonio, non possa il Notaro pretendere più di giulj due per sessione, e fuori dell'Offizio il doppio.

Decimoquinto. Per le surrogazioni de' Giudici, o nuovi termini nelle Cause de' Beatificazioni, e Canonizzazioni, non se li paghi più di quindici giulj in tutto, per ciascuna spedizione di Lettere remissoriali, e compulsoriali, proroghe di termini, e surrogazione di Giudice da farsi solamente per comandamento dell'Eminentissimi Signori Cardinali Prefetto della Sagra Congregazione, o Ponente nelle Cause controverse, non si paghi più di quello, che prescrive la Riforma sudetta al Tribunale dell' A. C.

Decimosesto. Per qualsivoglia citazione semplice da spedirsi solamente, come sopra, e da eseguirsi fuori di Roma, non si paghi più di giulj tre; e per quelle, che si spediscono con l'inibizioni in virtù delle Commissioni, giulj dieci.

Decimosettimo. Per duplicato di qualsivoglia Scrittura pubblica, o privata con sottoscrizione, sigillo &c. o senza non si debba pagar più di cinque bajocchi per foglio.

Decimottavo. Occorrendo dar altra Scrittura, o far altre fatiche non espresse nella presente Tassa, l'emolumento si stabilisca dall'Eminentissimo Signor Cardinal Prefetto, nè possa il Notaro prendere alcun altro emolumento, ancorchè concorra la medesima, o maggior ragione delle mercedi espresse.

Decimonono. Che nelli Processi delle Beatificazioni, e Canonizzazioni s'offervi puntualmente per le Commissioni, Remissorie, Compulsorie, Articoli, Interrogatorii, e altro la forma prescritta nelli Decreti, e norma di fare detti Processi pubblicati d'ordine della san. mem. d'Urbano VIII. l'anno 1642., ed ora confermati da Nostro Signore coll'aggiunte, che si sono fatte.

Vigesimo. Che il Notaro debba ritenere il Libro *Receptorum*, e fedelmente in esso notare quanto gli entra in mano de' suoi emolumenti, sotto pena della privazione dell'Offizio.

Vigesimoprimo. Che si facciano due manuali, cioè uno degli atti delle Cause di Beatificazioni, e Canonizzazioni, e l'altro degl'atti delle cause controverse, nelli quali, si registrino tutte le comparse, proteste, citazioni, e intimazioni con le sue Intitolazioni, quali restino sempre nell'Offizio, nè per questi si paghi cosa alcuna, e possano sempre da tutti gl'interessati esser veduti, e letti *gratis*, e il Notaro sia sempre obbligato mostrarli.

Vigesimosecondo. Non possa il Notaro estrarre fuori d'Offizio gli Processi originali, o qualsivoglia altra Scrittura prodotta, ma debba darne copia pubblica, o semplice secondo che le parti chiederanno.

Vigesimoterzo. Per la restituzione di qualsivoglia Scrittura prodotta, *dimissa copia*, si dia no tre giulj, e debba il Notaro far buoni due fogli, e dalli due in su se li paghi a ragione di sette bajocchi, e mezzo, come sopra al num. 4., ma se si restituiscano in una volta più scritture prodotte in un solatto, si debbano solamente tre giulj, e di più l'ecceffività della copia, come sopra.

Vigesimoquarto. Che volendo le Parti veder Processi, o qualsivoglia altra Scrittura originale dentro l'Offizio sia il Notaro tenuto lasciarli vedere senza mercede alcuna.

Vigesimoquinto. Sappino le Parti, che nella Segretaria della Sagra Congregazione tutto si spedisce gratis, nè perciò debbano al Notaro per sigillo, Scrittura, sottoscrizione, o qualunque altra cosa, che si faccia in Segretaria emolumento, o mercede alcuna.

Vigesimosesto. Che non possa pretendere il Notaro per il Viatico cosa alcuna nell'andare a leggere citazioni.

Vigesimosettimo. Che il Notaro debba dare il giuramento in S. Congregazione d'osservare la presente Tassa, ed Ordini nella forma seguente,

Ego N. Notarius a S. Congregatione specialiter deputatus in Causis ejusdem S. Congregationis tassis Sacrosanctis Dei Evangelis iuro, & promitto fideliter exercere Officium mihi concessum, & ad unquam observare supradictam taxam sub pena perjurii, privationis Officii ipso facto incurren., & restitutionis contra, & ultra dictam Taxam habiturum, & acceptorum, aliisque penis arbitrio ipsius Sac. Congregationis.

Vigesimottavo. Che si facciano stampare li presenti Ordini, e Tassa, e il Notaro debba tenerli pubblicamente affissi nel Officio; affinché a ciascuno possano apparire, e il tutto sia obbligato ad osservare tanto nelle Cause di Beatificazioni, e Canonizzazioni, quanto rispettivamente in quelle de' Sagri Riti, sotto le pene contenute nel detto giuramento, dandosi facoltà di ricorrere ad ognuno, che si sentisse gravato, e vedesse non osservarsi quanto è espresso di sopra, perchè vi si prenderà la debita provvisione. Dato in Roma li 6. Agosto 1678.

§. 8.

A 15. Ottobre 1678. avendo lo infrascritto fatto relaxione della suddetta Tassa a Nostro Signore Innocenzo XI. con la sua intiera lettura, la Santità Sua l'ha lodata, e approvata, ed ha comandato, che si offervi, e si pubblici.

Gio: Battista de Luca Auditore, e Segretario de' Memoriali.

Loco ✠ del Sigillo.

Bernardino Casali Segretario della Sagra Congregazione de' Riti.

Declarantur irrita, & nulla acta omnia Consilii Regii Castellæ contra Nuncium Apostolicum Hispaniarum, qui præfuerat Capitulo Provinciali Clericorum Regularium Minorum.

I N N O C E N T I U S P A P A X I .

Ad futuram rei memoriam.

CUM (sicut non sine gravi animi nostri dolore accepimus) nuper videlicet Mense Septembris proxime præterito occasione celebrationis Capituli Provincialis Provincia Castellæ Congregationis Clericorum Regularium Minorum, quod in Oppido Matriti Toletan. Diocesis celebrabatur, & cui Venerabilis Frater Savus Archiepiscopus Cæsarien. apud charissimum in Christo filium nostrum Carolum Hispaniarum Regem Catholicum noster, & Apostolica Sedis Nuncius a nonnullis vocalibus ipsius Capituli Provincialis enixe rogatus, præfidere ceperat, pro parte Præpositi Provincialis, & aliorum vocalium ejusdem Capituli Provincialis, qui eidem Savo Archiepiscopo, & Nuncio controversiam super præsentia Capituli hujusmodi movebant, eique hac in re diversimode reluctabantur, & varias protestationes, ac etiam ad Nos, & hanc Sanctam Sedem appellationes de-

La Segretaria della S. Congreg. nulla fa pagare.

Il Viatico per leggere le Citazioni non si paga. Che il Notaro debba giurare l'osservanza di detta Tassa.

Formola di d. Giuramento.

Si ordina la pubblicazione e l'osservanza di questa Tassa.

Si conferma dal Pontefice la presente Tassa.

XLIV.

Dat. 28. Nov. 1678. An. 7.

Species facti.

Plurimi Vocales litem moverunt de præfectura Nuncii, & cõfugerunt ad Tribunal Saculare, a quo plura præcepta sunt.

super interposuerant, recursus ad Concilium Regium Castellæ, seu alia Tribunalia, vel Judices laicos habiti fuerint, & (quod pejus est) ab eodem Consilio regio Castellæ seu aliis Tribunalibus, vel Judicibus laicis hujusmodi super dictis recursibus, seu illorum occasione diversa præcepta, ordinationes, Decreta, & mandata, etiam pœnalia, seu alii actus, etiam contra ipsam personam præfati Savi Archiepiscopi, & Nuncii, sub prætextu assertæ violentiæ, detestabili, & hæcenus inaudito ausu emanaverint, in gravissimum libertatis, & immunitatis Ecclesiasticæ, ac Jurisdictionis Apostolicæ, qua dicitur Savus Archiepiscopus, & Nuncius nostræ, & Apostolicæ Sedis nomine in illis partibus fungitur, præjudicium, & detrimentum, & alias prout in scripturis desuper confectis, quas non approbandi, sed penitus, & omnino reprobandi animo, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis haberi volumus, uberius dicitur contineri.

§. 1. Hinc est, quod Nos ex debito pastoralis officii, quod humilitati nostræ, meritis licet, & viribus longe impari, commisit Divina dignatio, libertatem, & Immunitatem Ecclesiasticam, ac Jurisdictionem Apostolicam prædictas a temerariis, & perniciosis hujusmodi conatibus illasas, factasque, & tactas tueri, & conservare cupientes, ac omnium, quæ in præmissis, seu eorum occasione quovis modo acta, & gesta sunt, seriem, causas, & circumstantias, etiam aggravantes, necnon consilii, seu aliorum Tribunalium, & Judicum laicorum præfatorum qualitates, dignitates, nomina, & cognomina, aliave quacumque, etiam specificam, & individuum mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus itidem pro plene, & sufficienter expressis, & exacte specificatis habentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, & singula præcepta, ordinationes, Decreta, & Mandata tam pœnalia, quam non pœnalia, aliosque actus quoslibet a Consilio Regio Castellæ, seu aliis Tribunalibus, & Judicibus laicis quibusvis in præmissis, seu eorum occasione præsertim contra personam memorati Savi Archiepiscopi, & Nuncii, seu ejus Ministros, & Tribunal, & alias in præjudicium libertatis, & Immunitatis Ecclesiasticæ, ac Jurisdictionis Apostolicæ quovis modo emanata, relaxata, acta, gesta, & ordinata, cum omnibus, & singulis inde secutis, & forsan quandocumque secuturis, penitus, & omnino nulla, inania, invalida, irrita, temerarie attentata, & de facto præsumpta, nulliusque omnino roboris, & momenti esse, & perpetuo fore tenore præsentium declaramus: & nihilominus ad majorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula quatenus de facto processerunt, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus harum serie itidem perpetuo revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuumus, ac pro revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolicis, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuis semper haberi debere decernimus, & perpetuo declaramus.

Fa omnia
nulla, & irri-
ta declaran-
tur.

Etiamsi fue-
rint execu-
tioni man-
data.

Clausula.

§. 2. Decernentes etiam easdem præsentis literas, & in eis contenta quacumque, etiam ex eo, quod præfati, & alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, seu alias specifica, & individua mentione, & expressione digni illis non consenserint, seu ad ea vocati, citati, & auditi, causæque propter quas præsentis emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia

qualibet etiam quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis aut nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel interesse habentium consensu, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuumque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit inviolabiliter, & inconcusse observari.

§. 3. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Sedis præfate Nuncios, aliove quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignorantè contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit nostræ, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsto non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ac usibus, styliis, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis præfatis, aliisque quibuslibet Judicibus, Consiliis, Tribunalibus, & personis, etiam quantumvis sublimibus, & specialissima mentione dignis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, seu ad quarumcumque personarum, etiam imperiali, regali, aliave qualibet mundana, vel Ecclesiastica dignitate fulgentium instantiam, aut earum contemplatione, seu alias quomodolibet in genere, vel in specie, etiam consistorialiter concessis, ac pluries, & quantumvis vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Anno Pifcatoris die XXVIII. Novem. MDCLXXVIII. Pontificatus nostri Anno Tertio.

Confir-

XLV.

Confirmatur Summarium Indulgentiarum Confraternitatis in Ecclesiis Fratrum B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum sub eodem titulo erectis concessarum, jam ante a S. Congregatione recognitum, & approbatum.

Dat. 23. Dec.
1678. An. 3.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Josephus Linas Procurator Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, quod alias Summarium Indulgentiarum Confraternitatis sub titulo ejusdem Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum in Ecclesiis dicti Ordinis canonice erectis & erigendis a Sede Apostolica concessarum confectum, ac a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Indulgentiis, & Sacris Reliquiis præpositorum recognitum, & approbatum fuit tenoris, qui sequitur videlicet.

§. 1. Indulgentia concessa Confraternitatis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum in Ecclesiis Ordinis ejusdem B. Mariæ erectis, & erigendis.

CAPUT I.

Omnibus, & singulis utriusque sexus Christianis vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, qui aliquam ex Confraternitatibus dicti Ordinis ingredientur, die primo eorum ingressus, Indulgentiam Plenariam, & omnium peccatorum remissionem.

II.

Eisdem Confratribus, & Confororibus in cujuslibet eorum mortis articulo si vere pœnitentes, & confessi, ac sacra Communione refecti quatenus id commode facere potuerint, vel saltem contriti nomen Jesu ore, si potuerint, sin minus corde devote invocaverint, etiam plenariam, & omnium peccatorum remissionem.

III.

Eisdem Confratribus, & Confororibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis dicti Ordinis, vel Oratorium earundem Confraternitatum Dominica proximiori Kalendis Augusti a primis Vesperis, usque ad occasum solis Dominicæ hujusmodi singulis annis devote visitaverint, plenariam, & omnium peccatorum remissionem.

IV.

Eisdem Confratribus, & Confororibus similiter vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui processioni Scapularii semel quolibet mense facien. devote interfuerint, & pro S. Matris Ecclesiæ exaltatione, Principum Christianorum unione, concordia, & pace, hæresum extirpatione, infidelium conversione, ac Romani Pontificis salute pias ad Deum preces fuderint, plenariam, & omnium peccatorum remissionem.

V.

Eisdem Confratribus, & Confororibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui primæ Processioni tempore publicationis Missionis Religiosorum dicti Ordinis ad Redemptionem Captivorum fieri solitæ devote interfuerint, & ut supra, oraverint, plenariam omnium peccatorum remissionem.

VI.

Confratribus, & Confororibus supradictis vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Commu-

nione refectis, qui secundæ Processioni in gratiarum actionem post Captivorum Redemptionem fieri solitæ devote interfuerint, & ut supra oraverint, plenariam, & omnium peccatorum remissionem.

VII.

Confratribus, & Confororibus supradictis vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui ad partes infidelium Captivorum redimendi gratia se transfulerint, atque, ut supra, oraverint, plenariam, & omnium peccatorum remissionem.

VIII.

Eisdem Confratribus, & Confororibus, qui se dictis partibus Infidelium post Captivorum Redemptionem reversi fuerint vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, ut supra, oraverint, plenariam omnium peccatorum remissionem.

IX.

Ipsismet Captivis redemptis, qui intra mensem a die eorum Redemptionis inchoan. vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, ut supra, oraverint, plenariam, & omnium peccatorum remissionem.

X.

Eisdem Confratribus, & Confororibus, qui vere pœnitentibus, & confessis semel in quolibet mense SSimum Eucharistiæ Sacramentum sumperint, ac habitum dictæ Confraternitatis detulerint, septem annos, & totidem quadragenas.

XI.

Eisdem Confratribus, & Confororibus, qui vere pœnitentibus, & confessis in Domini Nostri Jesu Christi Festis Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumperint, ac habitum d. Confraternitatis detulerint, septem annos, & totidem quadragenas.

XII.

Eisdem Confratribus, & Confororibus, qui vere pœnitentibus, & confessis in Beatæ Mariæ Virginis Festivitatibus Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumperint, ac habitum supradictum detulerint, septem annos, & totidem quadragenas.

XIII.

Eisdem Confratribus, & Confororibus, qui vere pœnitentibus, & confessis in Sanctorum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Festis diebus Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumperint, ac supradictum habitum detulerint, septem annos & totidem quadragenas.

XIV.

Eisdem Confratribus, & Confororibus, qui singulis diebus per integrum annum ter orationem Dominicam, ac toties salutationem Angelicam, vel Symbolum Apostolorum ad Captivis Christianis patientiam, & fortitudinem impetrandam, ne nomen Domini Nostri Jesu Christi negent, sed constantes in fide persistant, & quanto citius liberentur, recitaverint, septem annos, & totidem quadragenas.

XV.

Eisdem Confratribus, & Confororibus, qui confessi, vel saltem firmum propositum confitendi habuerint, ac habitum supradictum detulerint, ac singulis diebus septies orationem Dominicam, & toties Salutationem Angelicam ad gloriam, & honorem Beatæ Mariæ Virginis Dei Matris recitaverint, septem annos, & totidem quadragenas.

XVI.

Eisdem Confratribus, & Confororibus vere pœnitentibus, & confessis, vel firmum propositum confitendi habentibus, qui supradictum habitum detulerint, & Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum cum ad Infirmos defertur, comitari fuerint, aut si impediti comitari non potuerint, Campanæ ad id signo dato, flexis ge-

pletæ Missionis.

Item proficiscens ad Redemptionem Captivorum.

Item redemptibus e Redemptione.

Item Captivis Redemptis.

Indulgentia 7. annorum, & totid. Quadragenarum semel in mense SS. Eucharistiæ sumentibus.

Item in Festis D.N.J.G.

Item in Festis B. M. Virginis.

Item in Festis SS. Ordinis.

Item orantibus per annum pro Captivis.

Item orantibus ad gloriam, & honorem B. M. Virginis.

Item comitantibus Sacramentum ad Infirmos.

Conceditur Indulgentia plenaria die ingressus ad Confraternitatem.

Item in articulo mortis.

Item Dominica proximiori Kalendis Augusti.

Item die Processionis Scapularii.

Item in prima Processione Missionis in eundem.

Item in secunda Processione com-

nus septies orationem Dominicam, & toties salutationem Angelicam pro dicto Infirmo recitaverint, septem annos, & totidem quadragenas.

XVII.

Eisdem Confratribus, & Confororibus, qui confessi vel saltem firmum propositum confitendi habentes supradictum habitum detulerint, & pauperes Captivos Redemptos hospitio susceperint, septem annos, & totidem quadragenas.

XVIII.

Eisdem Confratribus, & Confororibus, qui confessi, vel firmum propositum confitendi habentes similiter supradictum habitum deferentes supradictos Captivos Redemptos ad Ecclesias d. Ordinis, vel ad Oratoria Confraternitatum locorum habitationis dictorum Captivorum, comitati fuerint, septem annos, & totidem quadragenas.

XIX.

Eisdem Confratribus, & Confororibus, qui in Vigilis Festivitatum B. M. Virginis Dei Matris jejunaverint, tres annos, & tres quadragenas.

XX.

Eisdem Confratribus, & Confororibus, qui in Vigilis Fectorum Domini Nostri Jesu Christi jejunaverint, tres annos, & tres quadragenas.

XXI.

Eisdem Confratribus, & Confororibus, qui in Vigilis Sanctorum Ordinis B. M. de Mercede jejunaverint, tres annos, & totidem quadragenas.

XXII.

Eisdem Confratribus, & Confororibus, qui singulis sextis feriis, Sabbatis cujuslibet hebdomadae ad gloriam, & honorem Dei, ac B. Mariae Virginis jejunaverint, tres annos, & totidem quadragenas.

XXIII.

Eisdem Confratribus, & Confororibus, qui sepeliendis mortuis officiose interfuerint, tres annos, & totidem quadragenas.

XXIV.

Eisdem Confratribus, & Confororibus, qui Missis, & aliis divinis Officiis in Ecclesiis, seu Cappellis d. Ordinis, vel ejusdem Confraternitatis more Confratrum celebrant, devote interfuerint, tres annos, & totidem quadragenas.

XXV.

Eisdem Confratribus, & Confororibus, qui Congregationibus publicis, vel privatis, pro quo cumque opere pio faciendo devote interfuerint, tres annos, & totidem quadragenas.

XXVI.

Eisdem Confratribus, & Confororibus, qui pauperes Peregrinos, vel Fratres dicti Ordinis hospitio susceperint, tres annos, & totidem quadragenas.

XXVII.

Eisdem Confratribus, & Confororibus, qui pacem inter inimicos proprios, vel alienos composuerint, tres annos, & totidem quadragenas.

XXVIII.

Eisdem Confratribus, & Confororibus, qui devium aliquem ad viam salutis reducerint tres annos, & totidem quadragenas.

XXIX.

Eisdem Confratribus, & Confororibus, qui ignorantes praeccepta Dei, & ea, quae ad salutem sunt docuerint, tres annos, & totidem quadragenas.

XXX.

Eisdem Confratribus, & Confororibus, qui quinquies Orationem Dominicam, ac toties salutationem Angelicam pro animabus Confratrum Defunctorum recitaverint, tres annos, & totidem quadragenas.

XXXI.

Eisdem Confratribus, & Confororibus, qui

pauperes Virgines de proprio in matrimonio collocaverint, & non de aliquo legato pio ad id relicto, vel relinquendo, tres annos, & totidem quadragenas.

XXXII.

Eisdem Confratribus, & Confororibus Sanctitas Sua supradictas Indulgentias, & peccatorum remissiones, per modum suffragii pro animabus Defunctorum applicare posse indulsit.

Die Festo S. Antonii Abbatis 17. Januarii, quo die a Sancta Sede fuit facta confirmatio dicti Ordinis.

Prima die Quadragesimae, id est feria quarta Cinerum.

Die Festo S. Petri Nolasci Fundatoris dicti Ordinis.

Die Festo S. Laurentii Martyris 10. Augusti, quo fundatus fuit dictus Ordo ex revelatione B. M. Virginis anno 1218.

Die Festo S. Catharinae Virginis, & Martyris 25. Novembris.

Orationum, jejuniorum, Missarum, aliorumque bonorum operum, quae in d. Ordine sunt communicatione participis erunt soli Confratres, & Conforores dictae Confraternitatis, qui vere poenitentes, & Confessi, ac Sacra Communione refecti genuflexi, functioni, quam vocant -- Benedictionem, & generalem Absolutionem (licet a culpa non fiat propria absolutio, ut Clemens VIII. declaravit) in Ecclesiis d. Ordinis faciendae, non in aliis, praesentes reperiantur; & quia dictus Ordo Populum cum scripturis manuscriptis, vel impressis invitare non solet Confratres, & Conforores, eo debito tempore conveniant cum debita preparatione, ut tanti boni participes fiant. *Clemen. VIII. Constit. 79., & 85. sup. in Tomo III.*

Quae concessio confirmata fuit a san. mem. Clemens X., prout constat per Breve sub Datum Romae apud S. Mariam Majorem die 27. Maji MDCLXXXIII. Pontificatus ejusdem Anno quarto, quod incipit -- *Ex injuncta Nobis &c.* ut sup. Tom. VI. in Append. cont. 37. pag. 47.

Indulgentia concessa a SSmo D. N. Clemente PP. X. omnibus Christianis fidelibus.

Clemens Papa X. omnibus utriusque sexus Christianis fidelibus vere poenitent., & confessis, ac Sacra Communione refectis; qui aliquam ex Ecclesiis supradicti Ordinis a primis Vesperis usque ad occasum solis infrascriptorum Fectorum devote vistraverint, & ibi pro S. Fidei Catholicae exaltatione, haeresum extirpatione, ac inter Principes Christianos concordia, pias ad Deum preces effuderint, Indulgentiam plenariam perpetuam in diebus Festis sequentibus concessit, scilicet:

Die Festo S. Petri Nolasci d. Ordinis fundatoris die 17. Januarii, Indulgentiam Plenariam, & omnium peccatorum remissionem.

Die Festo S. Josephi B. M. Virginis Sponsi 19. Martii, Plenariam &c.

Die Festo Apparitionis S. Michaelis Archangeli 8. Maji, quo die reformatus fuit dictus Ordo anno 1603. Plenariam &c.

Die Festo B. M. de Mercede Dominica proximiori Kalendis Octobris celebrari solitae in memoriam apparitionis B. M. Virginis SS. Petro Nolasci, & Raymundo de Pegnafort, & Regi Aragoniae Jacobo primo istius nominis, eis insinuando fundationem d. Ordinis sub sua invocatione ad Redemptionem Captivorum Christianorum. Plenariam &c.

Die Festo S. Raymundi Nonnati d. Ordinis professoris, & S. R. E. Cardinalis Diaconi 31. Augusti: Plenariam &c. prout latius ex Brevi sub Datum Romae die 20. Decembris anno quarto.

Item recipientibus hospitio pauperes Captivos Redemptos.

Item Comitantibus Captivos Redemptos.

Indulgentia 3. annorum, & totidem Quadragesimarum jejunantibus in Vigilis B. M. V. Item D. N. J. Christi.

Item Sanctorum Ordinis.

Item sextis feriis, & Sabbatis.

Item iis, qui sepeliendis mortuis interfuerint.

Item adstantibus Missis, & Divinis Officiis.

Nec non Congregationibus.

Item recipientibus Peregrinos, vel Fratres.

Item pacificatoribus.

Item hortantibus.

Item erudiantibus.

Item orantibus pro Defunctis.

Item ferentibus opem Virginibus.

Praedictae omnes Indulgentiae applicari possunt per modum suffragii seqq. diebus.

Qui inter sunt Beneficentia participes sunt bonorum omnium Ordinis.

Eorum privilegium confirmatum fuit.

Indulgentia plenaria vistrantibus unam ex Ecclesiis Ordinis in sequentibus festis.

& 1679.
Approbatio
Sac. Con-
greg. relati
Summarii.

Hoc Summarium Indulgentiarum, Procuratore Ordinis instante, fuit a S. Congregatione recognitum, & approbatum Romae die 22. Novembris 1678.
A. Cardinalis Homodeus.

Locus & Sigilli.

Michael Angelus Riccius Secretarius.

Preces Procuratoris Generalis.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, praefatus Josephus Procurator Generalis Summarium huiusmodi, pro firmiori illius subsistentia Apostolica confirmationis nostrae patrocinio communiri summopere desideret: Nos ipsius Josephi Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Deo possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, de memoratorum Cardinalium consilio, praesertim Summarium Indulgentiarum auctoritate Apostolica tenore praesentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolica firmitatis robur adjicimus: salva tamen semper in praemissis auctoritate praefatae Congregationis Cardinalium.

Confirmatio idem Summarium.

Clausula.

§. 3. Decernentes easdem praedictas Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si quid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, caeterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut praesentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus Literis, si forent exhibitae, vel ostensae.

Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIII. Decemb. MDCLXXVIII. Pontificatus nostri Anno Tertio.

XLVI.

Erigitur praecibus Regis Hispaniarum, Custodia Navarrae, & Cantabriae Ordinis Fratrum Capuccinorum in novam Provinciam.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. 10. Jan. 1679. An. 3.

Exordium.

Scrofancti Apostolatus officium humilitati nostrae per ineffabilem Divinae bonitatis abundantiam, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, commissum salubriter exequi adjuvante Domino jugiter satagentes, religiosorum nostrorum Virorum Altissimi obsequiis sub arctioris disciplinae instituto mancipatorum, uberesque bonorum operum fructus in Ecclesia Dei adspirante Divini favoris auxilio proferre assidue studium statui, & felici directioni consulere peculiari sollicitudine studemus, sicut pia orthodoxorum Regum multiplicibus in hanc Sanctam Sedem meritis fulgentium vota postulant, & Nos omnibus maturae considerationis trutina perpensis, ad

Omnipotentis Dei Gloriam, & Religionis, piomque operum incrementum, & felicem progressum expedire in Domino arbitramur.

§. 1. Cum itaque sicut nomine Charissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici nobis nuper exponi fecit dilectus filius nobilis vir Gaspar de Haro, & Guzman Marchio de Carpio ejusdem Caroli Regis apud Nos, & Sedem Apostolicam Orator, Custodia Navarrae, & Cantabriae Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capuccinorum nuncupatorum octo Conventibus, ex quibus duo literarum Studiis, & unus Novitiatus respective destinati sunt, ac ducentis, & viginti duobus, vel circiter Fratribus constet: dictus vero Carolus Rex eandem Custodiam in novam dicti Ordinis Provinciam ad instar aliarum ipsius Ordinis Provinciarum in Hispaniarum Regnis consistentium, quae cum pari, vel minori Conventuum numero antehac erectae fuerunt, a Nobis erigi plurimum desideret: Ad hanc autem erectionem non solum Capituli generalis dicti Ordinis novissime celebrati approbatio, sed etiam dilectorum filiorum modernorum Superiorum ejusdem Ordinis consensus concurrant: Nobis propterea dictus Gaspar Marchio ejusdem Caroli Regis nomine humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Causae hujus erectionis.

Preces Regis Hispaniarum.

Concessio erectionis dictae novae Provinciae.

§. 2. Nos igitur piis ipsius Caroli Regis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, huiusmodi supplicationibus inclinatis memoratam Custodiam Navarrae, & Cantabriae in novam Ordinis praedicti Provinciam, quae ab uno Ministro Provinciali, ac Diffinitoribus, aliisque Officialibus juxta Constitutiones ejusdem Ordinis auctoritate Apostolica approbatas eligendis, & assumendis regi, & gubernari debeat, itaut ipsa nova Provincia, illiusque Minister Provincialis, Diffinitores, caeterique Officiales, & Fratres pro tempore existentes omnibus, & singulis Privilegiis, juribus, praerogativis, honoribus, gratiis, & Indultis, quibus aliae dicti Ordinis Provinciae in Hispaniarum Regnis praedictis consistentes tam de Jure, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum pari modo, & absque ulla proffus differentia uti, frui, & gaudere libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore praesentium perpetuo erigimus, & institui-mus.

Clausula.

§. 3. Decernentes easdem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, ac ab illis respective inviolabiliter observari: sicque in praemissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & Apostolicae Sedis praefatae Nuncios, aliove quolibet quacumque praerogativa, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Custodiae, & Ordinis praefatorum, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus,

&

& singulis illorum tenores presentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum sub Anulo Piscatoris die X. Januarii MDCLXXIX. Pontificatus nostri Anno Tertio.

XLVII.

Conceduntur octo Provinciis Germaniae Ordinis Capuccinorum vota omnia in Capitulis Generalibus, necnon facultas erigendi nova Coenobia sine praevia S. Sedis licentia.

Dat. 10. Jan. 1679. An. 3.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AD Pastorale fastigium, meritis licet imparibus Divina dispositione evecti, Religiosorum Virorum vota sua Deo sub laudabili austerioris vitae disciplina cum Populi Christiani aedificatione reddere jugiter satagentium statui, decori, & commodis libenter providemus, ac in id ipsum tendentes sublimium Principum preces propensa paternae charitatis benignitate exaudimus, favoribusque, & gratis prosequimur opportunis.

Species facti.

§. 1. Nuper siquidem pro parte Charissimi in Christo filii nostri Leopoldi Romanorum Regis in Imperatorem electi Nobis expositum fuit, quod alias in vim quarundam sel. re. Clementis IX., & Clementis X. Romanorum Pontificum Praedecessorum nostrorum in simili forma Brevis literarum quatuor Provinciae Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capuccinorum nuncupatorum, unaquaque scilicet illarum in duas divisae, atque ita ex illis octo Provinciae, quae Helvetiae, Austriae anterioris, Colonienfis, Rhodana, Tirolensis, Bavariae, Bohemiae, & Austriae respective nuncupantur, constitutae fuerant; ea tamen lege, ut per ejusmodi divisionem suffragia in Capitulis generalibus Ordinis praefati augeri non possent, sed cujusque Provinciae sic divisae Ministri Provinciales una cum Custode alternatim eligendo in dicto Capitulo intervenire deberent, ita ut tria tantum vota, nempe duorum Ministrorum Provincialium, & unius Custodis pro singulis Provinciis ex una in duas divisae hujusmodi constituerent; utque in praefatis Provinciis divisae novi Conventus erigi in posterum nullatenus possent sine expressa Sedis Apostolicae licentia per literas in forma Brevis expediendas, quae huic prohibitioni derogaret. Et subinde dictus Clemens X. Praedecessor per quasdam suas pariter in forma Brevis die 15. Novembris 1675. expeditas literas benigne indulget, ut pro Capitulo Generali dicti Ordinis tunc proxime celebrando tantum in singulis praefatis Germaniae Provinciis eligi possent duo Custodes, qui votum haberent in eodem Capitulo Generali, quid vero in futurum servandum esset, mandavit, ut in eodem Capitulo Generali tunc proxime celebrando hujusmodi negotium examinaretur, & alias prout in praefatis eorundem Praedecessorum literis, quarum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis haberi volumus, uberiorius continetur.

Preces Leopoldi Regis Romanorum.

§. 2. Cum autem sicut eadem expositio subiungebat, ut Provinciarum praedictarum incremento, ac religiose quieti, & honorificentiae per amplius consulatur, dictus Leopoldus Rex duas conditiones supradictas in divisionibus hujusmodi appostas tolli, & abrogari plurimum desideret: Nobis propterea ejusdem Leopoldi

Regis nomine humiliter supplicatum fuit, ut in praemissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur piis ipsius Leopoldi Regis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, supradictis Provinciis Helvetiae, & Austriae anterioris, Colonienfis, & Rhodanae, Tirolensis, & Bavariae, ac Bohemiae, & Austriae, & illarum singulis, ut omnia vota, sive suffragia, quae aliis Ordinis praefati Provinciis competunt in Capitulis Generalibus ejusdem Ordinis de cetero celebrandis pariformiter habeant, & novos Conventus, sublata prohibitione praedicta, absque alia hujus Sanctae Sedis licentia de ordinariorum locorum consensu, servatisque alias servandis erigere, aliisque omnibus, & singulis Juribus, privilegiis, praerogativis, praeminentiis, honoribus, gratiis, & indultis, quibus caetera Ordinis hujusmodi Provinciae tam de jure, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruantur, & gaudent, ac uti, potiri, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum pari modo, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, & gaudere libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore praesentium, concedimus, & indulgemus.

Dictis Provinciis conceditur jus suffragiorum in Capitulis Generalibus, & facultas erigendi nova Coenobia ex solo consensu Ordinariorum.

§. 4. Decernentes easdem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in praemissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicae Sedis praefatos Nuncios, aliosque quoslibet quacumque praeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula.

§. 5. Non obstantibus literis supradictis aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Provinciarum, & Ordinis hujusmodi, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, ut praesentium transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis eadem prorsus fides tam in iudicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae, vel ostensae.

Datum Romae apud Sanctum Petrum sub Anulo Piscatoris die X. Januarii MDCLXXIX. Pontificatus nostri Anno Tertio.

XLVIII.

Confirmatur Decretum Congregationis Rituum, cuius vigore in Oppido de Nului Ampurien. Diocesis Fratres Minores Observantes præcedebant in Processionibus Capuccinos.

Dat. 16. Jan. 1679. An. 3.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Decretum Congregationis SS. Rituum.

Nuper a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum emanavit Decretum tenoris qui sequitur videlicet. Facta relatione per Enigentlichum D. Cardinalem Sabellum Ponentem Causæ Ampurien. præcedentiæ in Sacra Rituum Congregatione de controversia super præcedentiæ in processionibus verten. inter Fratres Minores Observantes, ex una, & Capuccinos ex altera parte habentes ambos Conventum in Oppido de Nului in Sardinia Ampurien. Diocesis, & eadem Sacra Congregatio auditis hinc inde partibus in voce, & in scriptis pluries informantibus, & præcipue pro parte Minorum Observantium declaravit, præcedentiam deberi Fratribus Minoribus Observantibus, ex quo Observantes sunt priores in ordine qualitatis, & approbationis Apostolicæ, & Capuccini licet priores in fundatione per quatuor annos in eodem loco, sunt tamen filiales ex eadem Religione Observantium, & longe posteriores in approbatione Apostolica, quò casu non intrat Bulla Gregoriana de Anterioritate Conventus in eodem loco. Et ita decrevit, & servari mandavit. Die 26. Novembris 1678. -- V. Cardinalis Carpineus -- Loco * Sigilli. -- Bernardinus Casalius S. Rit. Congregationis Secret.

Preces Procuratoris Generalis Fr. Min. Observan.

§. 1. Cum autem sicut dilectus Filius Josephus de Copons, Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, Nobis subinde exponi fecit ipse Decretum huiusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communitari summopere desideret; Nos ipsum Josephum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innotuatis existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, Decretum præsertim auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatur prædictum Decretum.

Clausula.

§. 2. Decernentes easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, iudicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XVI. Januarii MDCLXXIX. Pontificatus nostri Anno Tertio.

Conceditur Fratribus Capuccinis, ut Provinciam Comitatus Burgundiæ unire queant Lugdunensi, & hujus nonnulla Cœnobicia Custodiæ Campaniæ, hancque in novam Provinciam erigere.

XLIX.

Dilectis Filiis Ministro Generali, & Ludovico de Jully Diffinitori Generali Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dilecte Fili Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Dat. 10. Febr. 1679. An. 3.

CUM sicut pro parte Charissimi in Christo Filii Nostri Ludovici Francorum Regis Christianissimi Nobis nuper expositum fuit, ipse Ludovicus Rex Provinciam Comitatus Burgundiæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum Provinciam Lugdunensi ejusdem Ordinis uniri, & quia hæc Provincia per unionem hujusmodi adeo ampla evaderet, ut difficile foret eam ab uno Ministro Provinciali visitari, aliquos Conventus ab illa dismembrari, eosque cum Custodia Campaniæ dicti Ordinis conjungi, ac novam exinde ejusdem Ordinis Provinciam formari plurimum desideret.

Preces Regis Christianissimi.

§. 1. Nos piis ipsius Ludovici Regis votis in præmissis quantum cum D. possumus favorabiliter annuere, ac felici prosperoque dictarum Provinciarum, & Custodiæ statui, regimini, & gubernio optime consultum esse cupientes, supplicationibus ejusdem Ludovici Regis nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinari, ac de vera fide, prudentia, charitate, integritate, vigilantia, & Religionis Zelo plurimum habentes in D. fiduciam vobis tam conjunctim, quam unicuique vestrum separatim, & in solidum supradictam Comitatus Burgundiæ Provinciam memoratæ Provinciam Lugdunensi auctoritate nostra Apostolica perpetuo uniendo, annectendo & incorporando, ab ipsa autem Provincia Lugdunensi, ne propter ejus amplitudinem nimis difficultis reddatur uni tantum Ministro Provinciali illius Visitatio, eos Conventus quos secundum datam vobis a D. prudentiam separandos esse judicaveritis, seu alter vestrum judicaverit dicta auctoritate itidem perpetuo separandi, & dismembrandi, ipsosque Conventus, sic separatos, & dismembratos cum præfata Custodia Campaniæ conjungendi, ac novam exinde dicti Ordinis Provinciam formando, ac cum omnibus, & singulis jurebus, prærogativis, præminentibus, facultatibus, privilegiis, gratiis, & Indultis solitis, & consuetis auctoritate præfata etiam perpetuo erigendi, & instituendi, aliisque omnia, & singula, quæ circa dispositionem Provinciarum hujusmodi necessaria, & opportuna fore censueritis, seu alter vestrum censuerit faciendi, mandandi, decernendi, & exequendi, ac executioni mandari curandi plenam, & amplam, ac quamcumque necessariam, & opportunam facultatem eadem auctoritate tenore præsentium tribuimus, & impertimur.

Permittitur Ministro, & Diffinitori Generali potestas conjungendi Provincias prædictas duas, & constituendi novam aliam Campaniæ quorundam Cœnobiorum additione.

§. 2. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit Ordinis, & Provinciarum, ac Custodiæ, & Conventuum præfatorum, aliisque quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis ha-

Clausula.

bentes, illis alias in suo robore permanfuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæterifque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die X. Februarii MDCLXXIX. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

L. Permittitur, ut in poſterum nullus Canonicus Regularis Congregationis S. Joannis Evangeliftæ in Regno Portugalliæ vorum habeat in Capitulis Generalibus ante expletum decennium ab emiſſa Profeſſione.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. i. Martii 1679. An. 3.

Species facti.

Preces Procuratoris Generalis pro confirmatione Decreti Capituli Generalis de voto non concedendo illis qui non permanſerunt in Congreg. 25. annos.

Denegatur votum dumtaxat ante expletum decennium ab emiſſa Profeſſione.

Claufule.

Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Alexander ab Aſcenſione Procurator Generalis Congregationis Canonicorum Regularium Sancti Joannis Evangeliftæ in Regno Portugalliæ, quod cum in dicta Congregatione vigore antiqui uſus, aut peculiaris Decreti Capituli generalis, non autem vigore Conſtitutionum Apoſtolicarum, aut Conſtitutionum ipſius Congregationis, votum in generalibus Capitulis haberet quicumque Sacerdos habitum geſtauiſſet per ſex annos; id vero cederet in damnum Congregationis, dum iſti inexperiti, & ſæpe paſſionibus ducti non reſpiciebant ad bonum Congregationis: Capitulum generale ejuſdem Congregationis anno 1677. celebratum decrevit, quod ingreſſuri in poſterum d. Congregationem non haberent votum niſi poſtquam in ipſa Congregatione, permanſiſſent per annos vigintiquinque.

§. 1. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Alexander Procurator Generalis, ut Decretum huiusmodi inviolabiliter ſeruetur, licet in tribus Capitulis generalibus confirmatum non fuerit, plurimum cupiat illud Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri: Nos ipſius Alexandri Procuratoris generalis votis hac in re quantum cum D. poſtumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & penis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa laicis ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes ſupplicationibus ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati de Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum conſilio, & attenta relatione Venerabilis Fratris Marcelli Archiepiſcopi Chalcedonen. in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis noſtri, & Apoſtolicæ Sedis Nuntii eiſdem Cardinalibus ſuper præmiſſis facta, ut in poſterum ad d. Congregationem admittendi vorum non habeant niſi expleto decennio poſt emiſſam Profeſſionem, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

§. 2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quocumque Judices Ordinariorum, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolicæ Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contingerit attentari.

§. 3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dictæ Congregationis S. Joannis Evangeliftæ, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, Privilegiis quoque Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis, Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac infertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæterifque quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die i. Martii MDCLXXIX. Pontificatus noſtri Anno Tertio.

Declarantur ſcandalofæ, & in praxi pernicioſæ plurimæ propoſitiones in Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Univerſalis Inquiſitionis habita in Palatio Apoſtolico Vaticano coram Sanctiſſimo Domino Noſtro D. Innocentio Divina Providentia Papa XI., ac Eminentiffimis, & Reverendiſſimis Dominis S. R. E. Cardinalibus in tota Republica Chriſtiana contra hæreticam pravitatem Generalibus Inquiſitoribus a S. Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis.

Sanctiſſimus Dominus Noſter Innocentius PP. XI. prædictus, ovium ſibi a Deo creditarum ſaluti ſedulo incumbens, & ſalubre opus in ſegregandis noxiis doctrinarum paſcuſ ab innoxiiſ a felic. record. Alexandro VII. Prædeceſſore ſuo inchoatum proſequi volens, plurimas propoſitiones partim ex diverſis, vel Libris, vel theſibus, ſeu ſcriptis excerptas, & partim noviter adinventas, Theologorum plurimum examini, & deinde EE. & RR. DD. Cardinalibus contra hæreticam pravitatem Generalibus Inquiſitoribus ſubjecit. Quibus propoſitionibus ſedulo, & accurate ſæpius diſcuſſis eorundem EE. Cardinalium, & Theologorum votis per Sanctitatem Suam auditis, idem SS. D. N. re poſtea mature conſiderata, ſtatuit, & declaravit pro nunc ſequentes propoſitiones, & unamquamque ipſarum, ſicut ſajent, ut minimum tamquam ſcandalofas, & in praxi pernicioſas, eſſe damnandas, & prohibendas, ſicut eas damnat, & prohibet. Non intendens tamen Sanctitas Sua per hoc Decretum alias propoſitiones in ipſo non expreſſas, & Sanctitati Sux quomodolibet, & ex quacumque parte exhibitas, vel exhibendas ullatenus approbare.

Primo. Non eſt illicitum in Sacramentis conſerendis ſequi opinionem probabilẽ de valore Sacramenti, relicta tutiore, niſi id veter lex, conventio, aut periculum gravis damni incurrendi. Hinc ſententia probabilis tantum utendum non eſt in collatione Baptiſmi, Ordinis Sacerdotalis, aut Episcopalis.

Secundo. Probabiliter exiſtimo, Judicem poſſe judicare juxta opinionem etiam minus probabilem.

Tertio. Generatim dum probabilitate, ſive intrinſeca, ſive extrinſeca quantumvis tenui, modo a probabilitatis finibus non exeat, conſiſi aliquid agimus, ſemper prudenter agimus.

Quarto. Ab infidelitate excuſabitur Infidelis non credens ductus opinione minus probabili.

Quinto. An peccet mortaliter, qui actum dilectionis Dei ſemel tantum in vita eliceret, condemnare non audentus.

Sexto. Probabile eſt, ne ſingulis quidem rigorofe quinquenniis per ſe obligare præceptum charitatis erga Deum.

Li. Dat. 4. Martii 1679. An. 3.

Post Alexandrum VII. quamplures alie propoſitiones examini ſubjectæ ſunt.

Damnata vero infequentes.

Circa probabilitatem.

Dilectionem Dei.

Finem agen-
di.

Septimo. Tunc solum obligat, quando tenemur justificari, & non habemus aliam viam, qua justificari possumus.

Octavo. Comedere, & bibere usque ad satietatem ob solum voluptatem, non est peccatum, modo non obstit valedudini, quia licite potest appetitus naturalis suis actibus frui.

Nono. Opus Conjugii ob solum voluptatem exercitum omni penitus caret culpa ac defectu veniali.

Charitatem
proximi.

Decimo. Non tenemur proximum diligere actu interno formali.

Undecimo. Præcepto proximum diligendi satisfacere possumus per solos actus externos.

Duodecimo. Vix in Sæcularibus invenies etiam in Regibus superfluum statui. Et ita vix aliquis tenetur ad eleemosynam, quando tenetur tantum ex superfluo statui.

Decimo tertio. Si cum debita moderatione facias, potes absque peccato mortali de vita aliquis tristari, & de illius morte naturali gaudere, illam inefficaci affectu petere, & desiderare; non quidem ex displicentia personæ, sed ob ali- quod temporale emolumentum.

Decimo quarto. Licitum est absoluto desiderio cupere mortem Patris, non quidem, ut malum Patris, sed ut bonum cupientis, quia nimirum ei obventura est pinguis hæreditas.

Decimo quinto. Licitum est filio gaudere de parricidio Parentis a se in ebrietate perpatrato propter ingentes divitias inde ex hæreditate consecutas.

Fidem.

Decimo sexto. Fides non censetur cadere sub præceptum speciale, & secundum se.

Decimo septimo. Satis est actum fidei semel in vita elicere.

Decimo octavo. Si a potestate publica quis interrogetur fidem ingenue confiteri ut Deo, & fidei gloriosum confuso, tacere, ut peccaminosum per se non damno.

Decimo nono. Voluntas non potest efficere, ut assensus fidei in se ipso sit magis firmus, quam mereatur pondus rationum ad assensum impellentium.

Vigesimo. Hinc potest quis prudenter repudiare assensum, quem habebat supernaturalem.

Vigesimo primo. Assensus fidei supernaturalis, & utilis ad salutem stat cum noticia solum probabili revelationis; immo cum formidine, qua quis formidet, ne non sit locutus Deus.

Vigesimo secundo. Non nisi fides unius Dei necessaria videtur necessitate medii non autem explicita Remuneratoris.

Vigesimo tertio. Fides late dicta ex testimonio Creaturarum, similive motivo ad justificationem sufficit.

Juramen-
tum, & men-
daciū.

Vigesimo quarto. Vocare Deum in Testem mendacii levis non est tanta irreverentia, propter quam velit, aut possit damnare hominem.

Vigesimo quinto. Cum causa licitum est jurare sive animo jurandi, sive res sit levis, sive gravis.

Vigesimo sexto. Si quis vel solus, vel coram aliis, sive interrogatus, sive propria sponte, sive recreationis causa, sive quocumque alio sine juret, se non fecisse aliquid, quod revera fecit, intelligendo intra se aliquid aliud, quod non fecit, vel aliam viam ab ea, in qua fecit, vel quodvis additum verum, revera non mentitur, nec est perjurus.

Vigesimo septimo. Causa justa utendi his amphibologiis est, quoties id necessarium, aut utile est ad salutem corporis, honorem, res familiares tuendas, vel ad quemlibet alium virtutis actum, itaut veritatis occultatio censeatur tunc expediens, & studiosa.

Vigesimo octavo. Qui mediante commenda-

tione, vel munere ad Magistratum, vel Officium publicum promotus est, poterit cum restrictione mentali præstare juramentum, quod de mandato Regis a similibus solet exigi, non habitu respectu ad intentionem exigentis, quia non tenetur fateri crimen occultum.

Vigesimo nono. Urgens metus gravis est causa justa Sacramentorum administrationem simulandi.

Trigesimo. Fas est viro honorato occidere invasorem, qui nititur calumniam inferre, si aliter hæc ignominia vitari nequit; idem quoque dicendum, si quis impingat alapam, vel fuste percutiat, & post impactam alapam, vel ictum fustis fugiat.

Trigesimo primo. Regulariter occidere possum furẽm pro conservatione unius aurei.

Trigesimo secundo. Non solum licitum est defendere defensione occisiva, quæ actu possidemus, sed etiam ad quæ jus inchoatum habemus, & quæ nos possessuros speramus.

Trigesimo tertio. Licitum est tam hæredi, quam Legatario contra injuste impediẽtem, ne vel hæreditas adeatur, vel legata solvantur, se taliter defendere, sicut, & jus habenti in Cathedrali, vel Præbendam contra eorum possessionem injuste impediẽtem.

Trigesimo quarto. Licet procurare abortum ante animationem fœtus, ne Puella deprehensa gravida occidatur, aut infametur.

Trigesimo quinto. Videtur probabile omnem fœtum, quamdiu in utero est, carere anima rationali, & tunc primum incipere eandem habere, cum paritur, ac consequenter dicendum erit in nullo abortu homicidium committi.

Trigesimo sexto. Permissum est furari, non solum in extrema necessitate, sed etiam in gravi.

Trigesimo septimo. Famuli, & Famulæ domesticæ possunt occulte heris suis surripere ad compensandam operam suam, quam majorem judicant salario, quod recipiunt.

Trigesimo octavo. Non tenetur quis sub pœna peccati mortalis restituere, quod ablatum est per pauca furta, quantumcumque sit magna summa totalis.

Trigesimo nono. Qui alium movet, aut inducit ad inferendum grave damnum tertio, non tenetur ad restitutionem istius damni illati.

Quadragesimo. Contractus Mohatra licitus est, etiam respectu ejusdem Personæ, & cum contractu retrovenditionis præviæ ipto, cum intentione lucri.

Quadragesimo primo. Cum numerata pecunia pretiosior sit numeranda, & nullus sit, qui non majoris faciat pecuniam præsentem, quam futuram, potest Creditor aliquid ultra fortem a Mutuatario exigere, & eo titulo ab usura excusari.

Quadragesimo secundo. Usura non est dum ultra fortem aliquid exigitur tamquam ex benevolentia, & gratitudine debitum, sed solum, si exigitur tamquam ex justitia debitum.

Quadragesimo tertio. Quid ni non nisi veniale sit detrahentis auctoritatem magnam sibi noxiam falso crimine elidere?

Quadragesimo quarto. Probabile est non peccare mortaliter, qui imponit falsum crimen alicui, ut suam justitiam, & honorem defendat. Et si hoc non sit probabile, vix ulla erit opinio probabilis in Theologia.

Quadragesimo quinto. Dare temporale pro spirituali non est simonia, quando temporale non datur tamquam pretium, sed dumtaxat tamquam motivum conferendi, vel efficiendi spiritualis, vel etiam quando temporale sit so-

Homicidium.

Furtum.

Contractum.

Detractionem.

Simoniam.

lum gratuita compensatio pro spirituali, aut e contra.

Quadragesimo sexto. Et id quoque locum habet, etiam si temporale sit principale moti- vum dandi spirituale immo etiam si sit finis ipsius rei spiritualis, sic ut illud pluris aestimetur, quam res spiritualis.

Electioem.

Quadragesimo septimo. Cum dixit Conci- lium Tridentinum eos alienis peccatis commu- nicantes mortaliter peccare, qui nisi quos dig- niores, & Ecclesiae magis utiles, ipsi judicave- rint ad Ecclesias promovent, Concilium, vel primo videtur per hos digniores non aliud signi- ficare velle, nisi dignitatem eligendorum sumpto comparativo pro positivo, vel secundo locutione minus propria ponit digniores, ut excludat in- dignos, non vero dignos, vel tandem loquitur tertio quando fit concursus.

Appetitus.

Quadragesimo octavo. Tam clarum vide- tur, fornicationem secundum se nullam invol- vere malitiam, & solum esse malam, quia in- terdicta, ut contrarium omnino rationi dissonum videatur.

Quadragesimo nono. Mollities jure naturae prohibita non est; Unde si Deus eam non inter- dixisset saepe esset bona, & aliquando obliga- toria sub mortali.

Quinquagesimo. Copula cum conjugata, con- sentiente Marito, non est adulterium; adeoque sufficit in confessione dicere, se esse fornicatum.

Quinquagesimo primo. Famulus, qui sub- missis humeris scienter adjuvat herum suum af- cendere per fenestras ad stuprandam Virginem & multoties eidem subservit deferendo scalam, aperiendo januam, aut quid simile cooperando, non peccat mortaliter, si id faciat metu nota- bilis detrimenti, puta ne a Domino male tra- ctetur, ne torvis oculis aspiciatur, ne Domo expellatur.

Quaedam praecipua.

Quinquagesimo secundo. Praeceptum servan- di festa non obligat sub mortali, seposito scan- dalo, si absit contemptus.

Quinquagesimo tertio. Satisfacit praeepto Ecclesiae de audiendo Sacro, qui duas ejus par- tes, immo quatuor simul a diversis Celebranti- bus audit.

Quinquagesimo quarto. Qui non potest reci- tare Matutinum, & Laudes, potest autem reli- quas Horas, ad nihil tenetur, quia major pars trahit ad se minorem.

Quinquagesimo quinto. Praecepto Commu- nionis annuae satisfacit per sacrilegam Domini man- ducationem.

Sacramen- tum Pœni- tentiae.

Quinquagesimo sexto. Frequens confessio, & Communio, etiam in his, qui gentiliter vi- vunt, est nota praedestinationis.

Quinquagesimo septimo. Probabile est, sufficere attritionem naturalem, modo hone- stam.

Quinquagesimo octavo. Non tenemur Con- fessario interroganti fateri peccati alicujus con- suetudinem.

Quinquagesimo nono. Licet sacramentaliter absolvere dimidiate tantum confessos ratione magni concursus Pœnitentium, qualis v.g. potest contingere in die magnae alicujus festivitatis, aut Indulgentiae.

Sexagesimo. Pœnitenti habenti consuetudi- nem peccandi contra legem Dei, Naturae, aut Ecclesiae, etsi emendationis spes nulla appareat, nec est neganda, nec differenda absolutio: dum- modo ore proferat, se dolere, & proponere emendationem.

Sexagesimo primo. Potest aliquando absol- vi, qui in proxima occasione peccandi versatur, quam potest, & non vult omittere, quinimmo directe, & ex proposito quaerit, aut ei se in- gerit.

Sexagesimo secundo. Proxima occasio pec-

candi non est fugienda, quando causa aliqua utilis, aut honesta non fugiendi occurrit.

Sexagesimo tertio. Licitum est quaerere di- recte occasionem proximam peccandi pro bo- no spirituali, vel temporali nostro, vel pro- ximi.

Sexagesimo quarto. Absolutionis capax est homo quantumvis labore ignorantia mysterio- rum Fidei, & etiam si per negligentiam, etiam culpabilem nesciat Mysterium Sanctissimae Tri- nitatis, & Incarnationis Domini Nostri Jesu Christi.

Sexagesimo quinto. Sufficit illa mysteria fe- mel credidisse.

Quicumque autem cujusvis conditionis, sta- tus, & dignitatis illas, vel illarum aliquam conjunctim, vel divisim defenderit, vel edide- rit, vel de eis disputative, publice, aut priva- tim tractaverit, vel praedicaverit, nisi forsitan impugnando, ipso facto incidat in excommu- nicationem latae sententiae, a qua non possit (praeterquam in articulo mortis) ab alio qua- cumque etiam dignitate fulgente, nisi pro tem- pore existente Romano Pontifice absolvi. Insu- per districte in virtute sanctae Obedientiae, & sub interminatione Divini Judicii prohibet omnibus Christianis fidelibus cujuscumque conditionis, Digni- tatis, & status, etiam speciali, & specialissima nota dignis, ne praedictas opiniones, aut ali- quam ipsarum ad praxim deducant. Tandem ut ab injuriosis contentionibus Doctores, seu Scho- lastici, aut alii quicumque in posterum se absti- neant, & ut paci, & charitati consulatur; idem Sanctissimus in virtute Sanctae Obedientiae eis praecipit, ut tam in libris imprimendis, ac ma- nuscriptis, quam in Theisibus, Disputationibus, ac Praedicationibus caveant ab omni censura, & nota, necnon a quibuscumque conviciis con- tra eas propositiones, quae adhuc inter Catho- licos hinc inde controversantur, donec a S. Se- de recognita super iisdem propositionibus judi- cium proferatur.

Prohibetur, ne quis rela- tas proposi- tiones utcum- que defen- dat.

Item ne iis in praxi utatur.

In alias ve- ro proposi- tiones adhuc a S. Sede non proscriptas, ab omni con- victio, & cen- sura absti- neat.

Franciscus Riccardus S. R., & Universalis In- quisitionis Not.

Loco ✠ Sigilli.

Anno a Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo sexcentesimo septuagesimo nono, Indictione secun- da; die vero 4. Mensis Martii; Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Innocentii, Divina Providentia Papae XI. anno Tertio supradictum Decretum affixum, & publi- catum fuit ad Valvas Basilicae Principis Aposto- lorum, Cancellariae Apostolicae, & in acie Campi Florae, ac in aliis locis solitis, & consuetis Ur- bis per me Franciscum Perinum ejusdem Sanctis- simi Domini Nostri Papae, & Sanctissimae Inqui- sitionis Cursorem.

Fides publi- cationis.

Permittitur, ut Festum B. M. V. de Monte Car- melo cum Officio, & Missa propria Fratrum Carmelitarum celebretur ab omnibus in Re- gnis, & Dominiis Coronae Portugalliae sub- jectis.

LII.

Die 24. Septembris 1726. Benedictus XIII. hoc Festum cum Officio ab ipso approbato extendit ad Urbem, & Orbem.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Apostolatus officium, quod inscrutabilis Di- vinae bonitatis altitudo humilitati nostrae,

Dat. 24. Mar. 1679. An. 3.

Exordium.

meritis

meritis licet, & viribus longe impari committere dignata est, salubriter exequi, adjuvante Domino, jugiter satagentes piis Christifidelium, & præsertim personarum in sublimitate positarum, magnoque virtutum fulgore conspicuarum votis ad augendam in Terris angustissimæ, Sanctissimæque Deiparæ Virginis Mariæ cultum, & venerationem laudabili studio tendentibus favorabilem assensum paterna benignitate libenter præbimus, sicut ad augendam Christiani Populi devotionem conspicimus in Domino salubriter expedire.

Preces Regiæ Portugalliz.

§. 1. Cum itaque sicut nomine Charissimæ in Christo Filiæ nostræ Mariæ Franciscæ Elisabethæ Portugalliz, & Algarbiorum Reginae illustris Nobis per Venerabilem Fratrem Ludovicum Archiepiscopum Bracharen. dilectissimi in Christo Filii nostri Petri Principis Portugalliz, & Algarbiorum Regnorum Gubernatoris apud Nos, & Sedem Apostolicam Oratorem nuper expositum fuit, ipsa Maria Franciscæ Elisabetha Regina pro peculiari sua erga Beatissimam Virginem præfatam devotione festum ejusdem Sanctissimæ Virginis Mariæ de Monte Carmelo quotannis die 16. Julii, seu alia die intra illius octavam cum eodem officio ac Missa propria, quibus Fratres Ordinis ejusdem Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo ex Indulto Sedis Apostolicæ prædictæ utuntur, in Regnis, & Dominiis Coronæ Portugalliz subjectis celebrari posse summopere desideret: Nos ipsius Mariæ Franciscæ Elisabethæ Reginae votis hac in re quantum cum Domino possumus paternæ charitatis studio annuere cupientes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ut festum gloriosissimæ Virginis Mariæ de Monte Carmelo ab omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus, tam Sæcularibus, quam Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur in omnibus Ecclesiis præfatorum Regnorum Portugalliz, & Algarbiorum, ac Provinciarum, & Ditionum quarumcumque Coronæ Portugalliz subjectorum annis singulis die 16. Julii, seu alia die intra illius octavam cum officio, & Missa propria, quibus Fratres prædicti sicut præmittitur, utuntur, celebrari libere, & licite possit, & valeat, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Prædictum Festum cum Officio, & Missa propria die 16. Julii vel alia intra octavam celebrandum extenditur ad omnes Ecclesias in locis Coronæ Portugalliz sitas.

Clausula.

§. 2. Decernentes easdem præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegates etiam Casuarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuntios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIV. Martii MDCLXXIX. Pontificatus nostri Anno Tertio.

Confirmatur Decretum, quo specialis Congregatio segregavit quatuor Cœnobia a Provincia Baviaræ Fratrum Eremitarum Sancti Augustini.

LIII.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dat. 14. Apr. 1679. An. 3.

Ad futuram rei memoriam.

Nuper ad tollendas in posterum occasiones discordiarum, & scandalorum, quæ a plerisque annis in Provinciam Baviaræ Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini irreperant, Congregatio nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus super negotiis dictæ Provinciæ a Nobis specialiter deputata, in vim facultatis sibi a Nobis attributæ, Conventus Salisburgensem, Dissembergensem, Ratenbergensem, & de Schefel ab eadem Provincia Baviaræ segregavit, & dismembravit, eosque segregatos, & dismembratos esse voluit, & declaravit, uni, vel pluribus dicti Ordinis Provinciis adjacentibus commodioribus, vel magis opportunis per eandem Congregationem opportuno tempore aggregandos, & incorporandos, relictis ipsi Provinciæ Baviaræ omnibus Conventibus, quæ in Baviaria existunt, quive in ea erigentur, ac insuper Conventu Ratisbonen. dicti Ordinis, ut Provinciam Bavaricam in posterum constituerent, ac integrarent, & alias prout uberius continetur in literis dilecti filii Nostri Palatii ejusdem S. R. Eccl. Presbyteri Cardinalis de Alteriis nuncupati, ejusdem Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris deputati emanatis, tenoris, qui sequitur, vide licet --

Causa Decreti.

§. 1. Palatius Tit. Sanctorum XII. Apostolorum Presbyter Cardinalis de Alteriis S. R. Eccl. Camerarius, ac totius Ordinis Eremitarum Sancti Augustini apud Sanctam Sedem Protector. Cum in Sacra Congregatione deputata per Sanctissimum D. N. Innocentium XI. feliciter regnantem pro negotiis Provinciæ Baviaræ Ordinis Eremitarum Sancti Augustini sub die 17. Martii 1679. in Domo Emi Domini Vidoni cum interventu EE. DD. Fachenerri, Franzoni, Carafæ, nostri de Alteriis, Columnæ, & ejusdem Vidoni, ad tollendas in posterum occasiones discordiarum, & scandalorum, quæ a plerisque annis irreperant, resolutum fuerit consulendum esse Sanctissimum, ut ex nimium justis, & rationabilibus motivis, & causis in eadem Congregatione mature perpensis, & examinatis dignaretur dismembrare a dicta Provincia Conventus Civitatis Salisburgensis, loci Dissembergh ejusdem Diocesis Salisburgen., ac etiam Conventus de Ratenbergh, & de Schefel in Tyrolensi Ditione, eosque aggregare uni, vel pluribus Provinciis adjacentibus commodioribus, vel magis opportunis; ita ut ipsa Bavarica Provincia constituatur in posterum ex solis Conventibus in ipsa Baviaria existentibus, aliisque in ea, ut speratur erigendis, necnon ex Conventu Ratisbonensi, qui in ea remaneat. Cumque relatione sibi facta, Sanctitas Sua hanc Congregationis resolutionem laudaverit, & approbaverit, eique opportunam ad id facultatem benigne fuerit elargita: Propterea eadem Sacra Congregatio, Pontificia auctoritate, præfatos Conventus Salisburgensem, Dissembergensem, Ratenbergensem, & de Schefel a præfata Provincia Baviaræ segregavit, & dismembravit, eosque segregatos, ac dismembratos esse vult, & declarat uni, vel pluribus Provinciis, ut supra opportuno rem-

Literæ Emi Protectoris, in quibus refertur Congregationis Decretum.

Sejuncta fuerint a Provincia Baviaræ quatuor cœnobia postea a Congregatione adjungenda aliis Provinciis, in quibus Fratres

Bavarici servare poterant suos gradus, & prerogativas.

pore per eandem Sacram Congregationem aggregandos, & incorporandos, relictis omnibus Conventibus, qui in Bavaria extant, quique in ea erigentur, ac insuper Conventu Ratisbonensi, ut Provinciam Bavaricam in posterum constituent, ac integrent: Ita tamen, ut Religiosi omnes praedictorum Conventuum Salisburgensis, Dissembergensis, & Rartembergensis, & de Schefel quamvis ratione originis Bavari sint, in eodem statu, & respective gradibus, in quibus reperiuntur, gaudeat omnibus prerogativis in Provincia, aut Provinciis, cui, vel quibus aggregabuntur, proinde ac si ab initio in iis professionem emisissent, absque ulla profusus differentia. Eadem vero Sacra Congregatio nobis tanquam praefati Ordinis apud Sanctam Sedem Protectori benigne commisit, ut hanc dismembrationem, ac segregationem Conventuum a se factam notificarem, prout per praesentes notificamus, simulque vigore facultatis a Sanctissimo D. N. super hoc negotio specialiter Nobis factae, praecipimus omnibus, & singulis PP., ac FF. praefatae Provinciae Bavaricae cuiuscumque status, gradus, & conditionis existentibus in meritum salutaris obedientiae, sub privationis utriusque vocis, graduum, & Officiorum, & in subsidium sub excommunicationis latae sententiae, quam hac una pro trina canonica monitione praemissa in his scriptis, licet invitati, ferimus, aliisque nobis reservatis, & ipso facto incurrendis poenis, ne sub quovis praetextu, aut quovis colore, per se, vel per alios, directe, vel indirecte impedimento sint, quo minus praefata Conventuum dismembratio, ac segregatio executioni mandetur. Datum Romae ex Aedibus nostris hac die 25. Martii 1679. I. Cardinalis de Alteriis Protector.

Pracepta fuit d. segregationis executio sub certis poenis.

Preces Superiorum, & fratrum d. Provinciae Bavaricae.

Congregationis Decretum, & Protectoris litterae confirmantur.

Clausula.

§. 2. Cum autem, sicut pro parte dilectorum filiorum Superiorum, & Fratrum dictae Provinciae Bavaricae nobis subinde expositum fuit, ipsi praemissa quo firmissime subsistant, & servantur exactius, Apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiti plurimum desiderent: Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, segregationem, & dismembrationem supra dictorum quatuor Conventuum a praefata Provincia Bavaricae, aliaque praemissa, tam a memorata Cardinalium Congregatione, quam a praefato Palatio Cardinale, & Protectore respective facta, & ordinata, ut praefertur, expeditasque desuper ejusdem Palatii Cardinalis, & Protectoris Literas praesentatas, cum omnibus, & singulis in eis contentis, auctoritate Apostolica tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

§. 3. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sique in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, & Provinciarum, ac Conventuum praefatorum, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, seu quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XIV. Aprilis MDCLXXIX. Pontificatus nostri Anno Tertio.

Confirmatur regia electio S. Josephi in Patronum, & Protectorem omnium Regnorum ac Dominiorum Regis Catholici, & in ejus Festo Indulgentia plenaria conceditur.

LIV.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dat. 19. Apr. 1679. An. 3.

Ad perpetuam rei memoriam.

EXimia pietas in Deum, ac erga Beatos Caeli incolae cum Christo regnantes, devotionis, aliarumque regiarum virtutum decora, cum praclaris in Ecclesiam Dei meritis, singularique in Nos, & Apostolicam Sedem fide conjuncta, quibus Charissimum in Christo filium nostrum Carolum Hispaniarum Regem Catholicum multipliciter insignivit Altissimus, paternam nostram in eum charitatem adducunt, ut pia illius vota ad augendam in terris Sanctorum venerationem laudabiliter tendentia libentissime exaudiamus, celestiumque gratiarum dispensationi nostrae divinitus creditarum muneribus decoremus, sicut ad omnipotentis Dei gloriam, Sanctorum honorem, Christianique populi praesidium, atque aedificationem salubriter in Domino expedire arbitramur.

Prooemium.

§. 1. Cum itaque sicut dilectus filius nobilis Vir Gaspar de Haro y Guzman, Marchio de Carpio pro dicto Carolo Rege apud Nos, & Sedem Apostolicam Orator Nobis nuper exponi fecit, idem Carolus Rex pro peculiari sua erga gloriosum Patriarcham Sanctum Josephum, Beatissimae Virginis Dei Genitricis Mariae Sponsam devotione, universa Regna, & Dominia sua illius patrocinio, atque protectioni commiserit, ipsumque Sanctum Josephum in Patronum, & Protectorem eorumdem Regnorum, & Dominiorum elegerit, cupiatque propterea opportune in praemissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri.

Preces Regis Hispaniarum pro confirmatione factae ab ipso electionis S. Josephi in Patronum, & Protectorem suorum Regnorum.

§. 2. Nos pium, & religiosum dicti Caroli Regis animum plurimum in Domino commendantes, supplicationibus ejus nomine Nobis per praefatum Gasparem Marchionem super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus praepositorum consilio, electionem memorati Sancti Josephi in Patronum, & Protectorem Regnorum, & Dominiorum praefatorum factam, ut praefertur, auctoritate Apostolica tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, & de praedicto Sancto Josepho in Patronum, & Protectorem sic electo praerogativas omnes ejusmodi Patronis, & Protectoribus Regnorum, & Dominiorum com-

Confirmatur praedicta electio, & Sancto conceduntur praerogative omnes Patronis, & Protectoris.

petentes

petentes decernimus, juxta tamen Rubricas Breviarum, & Missalis Romani; & ad formam Constitutionis fel. rec. Urbani Papæ VIII. Prædecessoris nostri super observatione Festorum die decima tertia Septembris 1642. emanata.

§. 3. Præterea ad augendam fidelium Religionem, & animarum salutem cœlestibus Ecclesiæ thesauris pia charitate intenti. Omnibus utriusque sexus Christianis, vere penitentibus, & Confessis, ac Sacra Communione refectis, qui die Festo Sancti Josephi prædicti a primis Vesperis usque ad occasum solis diei hujusmodi quacunque Ecclesiâ in Regnis, & Dominis dicti Regis, Deo in honorem ejusdem S. Josephi hætenus dedicatas, & in futurum quocumque dedicandas, earumque quolibet quotannis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, & S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus.

§. 4. Non obstantibus quibuscumque Decretis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus generalibus, vel specialibus, necnon quatenus opus sit quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem proliis fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsi præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XIX. April. MDCLXXIX. Pontificatus nostri Anno Tertio.

Irem visitantibus Ecclesiis d. Patroni in eius festo conceditur Indulgentia Plen.

Claufula.

LVI

Confirmatur Decretum Definitorum Congregationis Camaldulensium de alternativa quatuor præcipuorum Officiorum in quatuor eorum Provinciis servanda.

Similis alternativa in Provincia Quinensi Eremitarum S. Augustini confirmata fuit ab eodem Pontifice in Constit. 29. quæ incip. Pro parte charissimi. in hoc Volum. pag. 223.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

CUM (sicut accepimus) in Dieta Congregationis Monachorum Camaldulensium Ordinis S. Benedicti die 23. Aprilis 1676. factum fuit Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet. Ut servetur æquitas, & Justitia distributiva in electione Generalis, Procuratoris generalis, & Visitatorum unanimi consensu, & per vota secreta statuerunt, & decreverunt RR. PP. Definitorum, ut in posterum in futuris Capitulis generalibus prædicta quatuor Officia alternatim distribuantur per quatuor Provincias Romandiolæ, Venetæ, Etruriæ, & Marchiæ, adeo quod uniuscuique Provincia unum ex prædictis quatuor

Officiis conferatur tali ordine, & dispositione, ut postquam una ex prædictis Provinciis Generalatum obtinuerit, non possit iterum obtinere, nisi postquam per alias tres Provincias Generalatus fuerit distributus, & sic dispositum intelligatur de aliis tribus officiis. Nos Decretum hujusmodi rationi consentaneam; illiusque observantiam multum utilitatis dictæ Congregationi allaturam esse reputantes, de Congregationis nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium super hoc negotio specialiter deputatorum consilio; Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplementum.

§. 1. Præterea considerantes, quod Provincia Etruriæ, & Marchiæ dictæ Congregationis Camaldulen. jam a multis annis Generalatu ejusdem Congregationis honorata non fuerunt, in proximo futuro ipsius Congregationis Capitulo generali unum Monachum expresse professum Provinciæ Etruriæ, vel Marchiæ hujusmodi qualitatibus ad id per Constitutiones dictæ Congregationis requisitis prædictum in Abbatem Generalem ejusdem Congregationis, servatis alias servandis, eligi, quoad reliqua vero tria Procuratoris, scilicet Generalis, & duorum Visitatorum Congregationis præfata munera dispositionem Decreti præinserti observari debere, auctoritate, & tenore prædictis decernimus, & declaramus.

§. 2. Decernentes pariter easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis Camaldulen., ejusque Provinciarum, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXII. Aprilis MDCLXXIX. Pontificatus nostri Anno Tertio.

Extenditur Festum Patrocinii B. M. Virginis ab Alexandro VII. institutum in Regnis Hispaniarum ad omnia Dominia Regis Catholici.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

EXimia, & Orthodoxæ fidei cultore, & affertore Rege digna Charissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici

Venetæ, Etruriæ, & Marchiæ.

Confirmatur relatum Decretum.

Cui additur, ut alternativa Generalatus incipiat a Provincia Etruriæ, & Marchiæ.

Claufula.

LVI

Dat. 26. Maii 1679. An. 3.

Exordium.

Decretum Dietæ de alternativa electionum Generalis, Procuratoris Generalis, Visitatorum, & Definitorum in Provinciis Romandiolæ;

Precibus Philippi IV. festum Patrocinii cum determinato Officio, & Missa coeque fuit celebrari etiam a Regularibus in omnibus Hispaniarum Regnis.

Item concessa Indulgentia Plenaria adstantibus solemnibus Missis Fests in aliqua Dominica Novembris celebrandi.

Praeces Caroli II. Regis Hispaniarum.

Extenditur festum praedictum una cum Indulgentia ad omnia domini Regi subiecta.

Clausula.

erga Augustissimam, atque Gloriosissimam Virginem Dei Genitricem Mariam devotio promeretur, ut piis illius votis ad augendam, & propagandam in Terris Caeli Reginae super Choros Angelorum exaltata venerationem laudabili studio tendentibus favorabilem assensum paternam benignitate libentissime praebemus.

§. 1. Dudum siquidem fel. rec. Alexandro Papa Septimo pro parte claræ memor. Philippi Quarti dum vixit earundem Hispaniarum Regis Catholici exposito, quod ipse Philippus Rex ad augendas Beatissimæ Virginis Mariæ præfatae gratias pro plurimis beneficiis, quæ ab illa accepisse pro affectu profitebatur, unum festum particulare patrocinii Beatissimæ Mariæ Virginis nuncupandum in omnibus Hispaniarum Regnis aliqua die Dominica Mensis Novembris annis singulis celebrari summopere desiderabat; Idem Alexander prædecessor, supplicationibus præfati Philippi Regis nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, Clero, etiam Regulari præfatorum Regnorum Hispaniæ, ut aliqua die Dominica Mensis Novembris per Ordinarium loci designanda annis singulis festum Patrocinii ejusdem Beatæ Mariæ Virginis cum Officio duplici, quod recitatur die quinta Augusti in festo Dedicacionis Sanctæ Mariæ de Nives, exceptis lectio-nibus secundi Nocturni, quæ sumerentur ex sermone Sancti Joannis Chrylostomi, Dei filius &c. quæ habetur die duodecima Septembris, quinta infra Octavam Nativitatis ipsius Beatæ Mariæ Virginis, necnon cum Missa, quæ celebratur dicta die cum Gloria, & Credo, celebrare libere, & licite possent, & valerent, auctoritate Apostolica concessit, & indulsit: Præterea omnibus utriusque sexus Christi fidelibus vere penitentibus, & confessis, ac Sacra Communionem refectis, qui Missæ Solemni in die prædicta interfuisent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effudissent, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concessit, & alias prout in ipsius Alexandri prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die vigesima octava Julii 1657. expeditis quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, plenius continentur.

§. 2. Cum autem sicut pro parte præfati Caroli Regis Nobis per dilectum filium Nobilem virum Gasparem de Haro y Gusman, Marchionem de Carpio ipsius Caroli Regis apud Nos & Sedem Apostolicam Oratorem nuper expositum fuit, idem Carolus Rex paternæ pietatis exemplo, enixe cupiat concessam a memorato Alexandro prædecessore gratiam ad omnia, & singula ejus Domina extendi, & ampliari: Nos pium ejus desiderium hac in re plurimum in Domino commendantes, illique quantum Nobis ex alto conceditur paterno affectu obsecundare cupientes, supplicationibus ejus nomine Nobis per præfatum Gasparem Marchionem super hoc humiliter porrectis benigne inclinati, ut Patrocinii Beatissimæ Virginis Mariæ festum hujusmodi cum Officio, & Missa, juxta formam, & tenorem præfatarum Alexandri prædecessoris literarum in posterum annis singulis aliis Dominiis eidem Carolo Regi subiectis celebrari libere pariter, & licite possit, & valeat, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus similiter, & indulgemus. Ac etiam plenariam indulgentiam ab eodem Alexandro prædecessore concessam, ut præfertur ad omnia, & singula alia Domina prædicta, servata tamen in reliquis supradictarum Alexandri prædecessoris literarum forma, & dispositione, auctoritate, & tenore præfatis extendimus, & ampliamus.

§. 3. Non obstantibus quatenus opus sit no-

stra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in eisdem Alexandri prædecessoris literis concessa sunt, non obstantibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVI. Maji MDCLXXIX. Pontificatus nostri Anno Tertio.

Declaratur, Inquisitores Portugalliæ incurrisse in suspensionem Officiorum ob denegatam obedientiam præcepto Pontificis.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Cum nos per nostras in simili forma Brevis die 24. Decembris proxime præteriti expeditas literas Venerabili Fratri Verissimo Archiepiscopo olim Bracharen tunc temporis munere Inquisitoris Generalis adversus hæreticam pravitatem in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis ex concessione, seu delegatione Apostolica fungenti in virtute Sanctæ obedientiæ districtè præceperimus, & mandaverimus, ut intra terminum decem dierum, a die quo eadem literæ ei per Venerabilem Fratrem Marcellum Archiepiscopum Chalcedonen. nostrum, & Apostolicæ Sedis in Regnis præfatis Nuncium præsentatæ fuissent, computandum quatuor vel quinque Processus Originales in Tribunali Inquisitionis adversus hæreticam pravitatem hujusmodi in eisdem Regnis auctoritate Apostolica instituto contra Reos de Judaismo inquisitos, seu accusatos, vel denunciatos, qui etiam tanquam negativi in poenam ordinariam condemnati fuerant jam finitos, & terminatos in manibus ejusdem Marcelli Archiepiscopi, & Nuncii realiter, & cum effectu consignasse, & tradidisse omnino deberet, alioquin elapso dicto termino, nec sequuta effectiva consignatione Processuum hujusmodi eo ipso tam ipsam Verissimum Archiepiscopum ab Officio Generalis Inquisitoris hujusmodi sibi a nobis per alias nostras pariter in forma Brevis emanatas literas demandato, omnique, & quacumque auctoritate sibi per eandem literas quomodolibet attributa, quam omnes, & singulos alios Inquisitores in eisdem Regnis a dicto Verissimo Archiepiscopo ejusque prædecessoribus Inquisitoribus generalibus respectively electos, seu deputatos, vel confirmatos a suis pariter muneribus, omnique potestate agendi, sui procedendi, aut alias quomodolibet seingerendi in causis ad Sanctum Inquisitionis Officium in præfatis Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis quovis modo spectantibus, donec, & quousque aliter a nobis, & Sede Apostolica præfata dispositum, vel ordinatum fuisset penitus, omnino suspenderimus, ac ipso facto suspensos fore, irritumque, & inane, si quid subinde desuper tam a præfato Verissimo Archiepiscopo, quam ab aliis Inquisitoribus prædictis, vel eorum aliquo quomodolibet, & quavis auctoritate scienter, vel ignoranter attentari contigisset, & tam ipsum Verissimum Archiepiscopum, quam ceteros omnes, & singulos Inquisitores præfatos, si præceptum nostrum hujusmodi transgredi, aut alias quomodolibet primo-

LVII.

Dat. 27. Maji 1679. An. 3.

Species facti.

Mandatum fuit Inquisitori Generali, ut ad quædam traderet Nuncio Apostolico.

Sub poena suspensionis officiorum, quam alii Inquisitores statim incurrisent.

Item sub poenis Canonice S. Sedis servatis.

dictis

1679.

1679.

dictis literis contravenire ausi fuissent, ipso facto in penas canonicas, ipsum quidem Verissimum Archiepiscopum tunc Inquisitorem Generalem in penam interdicti ab ingressu Ecclesiae, ceteros vero Inquisitores praedictos in excommunicationem majorem respective absque alia declaratione incursum esse decreverimus, & declaraverimus; Absolutionem autem ab istis penis Nobis, & huic Sanctae Sedi specialiter relevaverimus, & alias prout in primodictis literis nostris, quorum tenore, praesentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur. Verum (sicut accepimus) idem Verissimus Archiepiscopus olim Inquisitor Generalis mandato, & praecocepto nostris sibi per eandem literas minime paruerit, & proinde tam ipse, quam ceteri olim Inquisitores praedicti suspensionem a suis respective muneribus praefatis, omnique potestate, & auctoritate agendi, seu procedendi, aut alias quomodolibet se ingerendi in causis ad Sanctum Inquisitionis Officium quovis modo spectantibus incurrisse reperiantur: Hinc est, quod Nos praemissa ad omnium, quorum interest, & in futurum intererit, notitiam, nequis illorum ignorantia forsan decipiatur, deduci volentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolica potestatis plenitudine, memoratum Verissimum Archiepiscopum olim Inquisitorem Generalem, ceterosque praefatos ob non praestitam mandato, & praecocepto nostris hujusmodi circa consignationem Processuum supra dictorum in manibus praedicti Marcelli Archiepiscopi, & Nuncii, ut praefertur, faciendam, in termino supra expresso debitam paritatem, eo ipso suspensionem praedictam incurrisse; ac proinde statim elapso termino hujusmodi eos omnes, & singulos nullam omnino in materiis ad Sanctum Inquisitionis Officium quomodolibet pertinentibus jurisdictionem habuisse, nec de praesenti habere: & propterea omnia, & singula per eisdem gesta post incursum dictae suspensionis, & si quae forsan per eos in posterum agentur in Materiis Sancti Officii hujusmodi ob defectum Jurisdictionis penitus, & omnino nulla, & invalida fuisse, & esse, ac fore tenore praesentium declaramus.

§. 2. Decernentes easdem praesentes literas & in eis contenta quaecumque, etiam ex eo, quod praefati, aliive quilibet cujuscumque status, gradus, ordinis, praeminentiae, & dignitatis existant, in praemissis interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, nec causae propter quas ipsae praesentes emanarint sufficienter adductae, verificate, & justificatae fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis juridica, pia, & privilegiata causa, colore, praetextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimae, & totalis laesionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuaeque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, moderari, limitari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas apercussionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiae remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanatio quempiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas praesentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obrinere, ac illis ad quos spectat, & spectabit in futurum, inviolabili-

ter observari: sicque, & non aliter in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicae Sedis Nuncios, aliove quoslibet quacumque praeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & defini debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quae in literis supra dictis volumus non ob stare, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem praesentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quae ipsis praesentibus literis haberetur, si forent exhibitae, vel ostensa.

Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVII. Maji MDCLXXIX. Pontificatus nostri Anno Tertio.

Permittitur Superiori Generali Presbyterorum Missionis facultas condonandi ex Assistentium consensu novae probationis tempus, reddendique jus electionum, & praerogativas redeuntibus ad Congregationem.

Constitutiones hujus Congregationis confirmatae fuerunt a Clem. X. Const. 2., quae inc. Ex injuncto nobis, pag. 6. & Const. 5. quae inc. Alias fel. rec. pag. 10. in hoc Vol. quae statutum fuit a Summo Pontifice, & Superiori Generali dumtaxat commutari, aut dissolvi posse vota in eadem Congregatione emissa.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi nobis nuper fecerunt dilecti filii Superior Generalis, & Presbyteri Congregationis Missionis, quod, cum alias, videlicet die 18. Januarii 1673, in Conventu Generali dictae Congregationis, qui tunc habebatur, propositum fuisset dubium - An eos, qui post emissa vota egressi ex eadem Congregatione, cum dispensatione postea regrediuntur, oporteat denuo biennium in Seminario, antequam ad vota admitrentur, nullo excepto, exigere. Praeterea: Utrum anni ad deputationes, atque electiones requisiti a votis posterioribus tantum in fine biennii post regressum emittis computandi essent, nulla habita ratione prioris temporis in Congregatione ante egressum transacti: remissa fuit ad diem sequentem dubiorum hujusmodi resolutio, eoque die repetita desuper tractatione placuit Conventui, ut ad tollendam omnem dubietatem a Sede Apostolica pro Superiore Generali dictae Congregationis pereretur facultas, primo dispensandi ex toto, vel ex parte in praefato biennio cum illis, ad quorum probationem hoc tempus necessarium non esse iudicaret; deinde restituendi omnino, vel partim in jus deputationum, atque electionum, tam activarum, quam passivarum, aliasque praerogativas, illos, qui per antiquorum votorum dissolutionem eo exciderant; ita tamen ut Superior Generalis neque dispensaret, neque restitueret, nisi de consensu suorum Assistentium ad plura medietate suffragia cum sua ipsius praerogativa. Quare exponentes praedicti Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut in praemissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Ob inobedientiam Inquisitores omnes declarantur suspensi ab Officio, & eorum acta nulla.

Clausula.

LVIII.

Dat. 5. Junii 1679. An. 3.

Species facti.

XII

Præces Superioris Generalis, & Presbyterorum.

§. 1. Nos

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Nuper pro parte dilecti filii Bonaventurae Rossi Procuratoris, & Commissarii Generalis Fratrum Terti Ordinis Sancti Francisci Congregationi venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium preposita, exposito, quod cum in Provincia Siciliae dicti Ordinis inoleverit abusus antiquus, ut Fratres Laici quo ad precedentiam cum Fratribus Clericis etiam Diaconis juxta antiquitatem professionis concurrerent, non sine manifesta indecentia, & depressione conditionis Ecclesiasticae, & Sacrorum Ordinum, ipse Bonaventura plurimum cupiebat ordinari, ut Fratres laici dictae Provinciae in posterum professuri locum Clericis etiam posterioribus cedere deberent, alioquin ad professionem non admitterentur, quemadmodum apud Fratres Minores Capuccinos nuncupatos, aliorumque Ordinum Religiosos, ac etiam in aliis Provinciis Terti Ordinis praedicti observare dicebatur, eadem Congregatio Cardinalium per suum Decretum die 23. Martii proxime praeteriti emanatum, attenta relatione venerabilis fratris nostri Francisci Episcopi Ostien. ejusdem S.R.E. Cardinalis Barberini nuncupati, praefati Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris, supplicem Libellum super praemissis porrectum remisit eidem Francisco Episcopo Cardinali, & Protectori, ut praefatum abusum in praedicta Provincia etiam sub penis ipsi beneficiis omnino tollerent, Ipse vero Episcopus, & Cardinalis Protector auctoritate sibi per praefatam Congregationem attributa, Decretum edidit tenoris, qui sequitur, videlicet. Attentis expositis, auctoritate Nobis a Sacra Congregatione attributa, illique inhærendo &c. de cætero Fratres Laici, seu Conversi, qui in posterum ad habitum, seu Professionem in praenarrata Provincia Siciliae Terti Ordinis S. Francisci admittendi erunt quovis sub praetextu, quaesito colore, vel ingenio, etiam ratione antiquioris suae ad habitum Regularem dicti Ordinis receptionis, aut in eo emissae professionis, seu cujusvis consuetudinis, Fratres Clericos ejusdem Ordinis in quibusvis functionibus tam publicis, quam privatis, necnon in locis, & actibus quibuscumque praecedere, & ne quicumque Superiores ejusdem Ordinis id deinceps quovis modo permittere audeant, vel praesumant sub excommunicationis poena ipso facto pro contrafacientibus incurrenda, tenore praesentium statuimus, ordinamus, & prohibemus, in contrarium praenotata consuetudine, & aliis quibuscumque non obstant. In quorum &c. Datum Romae in Palatio Cancellariae Apostolicae hac die 19. Aprilis 1679. A Cardinali Barberino Protector - Loco Sigilli.

§. 1. Cum autem sicut praefatus Bonaventura Nobis subinde exponi fecit ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius, Apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri summopere desideret; Nos ipsum Bonaventuram Procuratorem, & Commissarium generalem specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum praesertim a memorato Francisco Episcopo Cardinale, & Protectore editum, ut praefertur, cum omnibus, & singulis in eo con-

§. 1. Nos igitur specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, praefato moderno, & pro tempore existenti Superiori Generali dictae Congregationis, ut de consensu suorum Assistentium ad plura medietate suffragia cum sua ipsius praerogativa illis, qui post emissam vota praedicta ex eadem Congregatione egressi fuerint, ut praefertur, & subinde ad illam redeant, biennium Seminarii, sive novae probationis hujusmodi in totum, vel pro parte, prout secundum datam sibi a Domino prudentiam expedire judicaverit, auctoritate nostra Apostolica remittere, seu desuper cum illis opportune dispensare, ac etiam illos ad jus deputationum, atque electionum tam activarum, quam passivarum, aliasque praerogativas, quibus ante eorum egressum fruebantur, omnino, vel partim dicta auctoritate restituere, & reintegrare libere, licite, & valide possit, & valeat, quamcumque necessariam, & opportunam facultatem eadem auctoritate tenore praesentium tribuimus, & impartimur.

§. 2. Decernentes easdem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quancumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; sicque in praemissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictae Congregationis etiam juramento, confirmatione Apostolica, seu quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem praesentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus, si forent exhibitae, vel ostensae.

Datum Romae apud Sanctum Petrum sub Anulo Piscatoris die 5. Junii 1679. Pontificatus nostri Anno Tertio.

Conceditur d. Superiori, ut queat remittere partem, vel totum Seminarii biennium, sicut & jura, & privilegia restituere Presbyteris revertentibus.

Clausula.

LIX.

Confirmatur Decretum Cardinalis Protectoris, quo vetatur sub Excommunicationis poena, ne Fratres laici Terti Ordinis S. Francisci in provincia Siciliae praecedant Clericos etiam professione posteriores.

De precedentia inter Fratres Laicos professos, & Clericos Novitios Capuccinorum, vide quid statutum fuit ab Urb. VIII. Constitut. quae inc. Nuper pro parte.

Dat. 9. Junii 1679. An. 3.

Species facti.

Decretum Protectoris auctoritate Congregationis editum, ne in posterum Conversi ob quamlibet causam, & quocumque in loco Clericos praecedere audeant.

Praes. Procuratoris, & Commissarii Generalis.

Confirmatur relatum Decretum.

tentis

tenis, auctoritate Apostolica tenore presentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes easdem presentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respectively inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon præfata Provinciæ, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores presentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die IX. Junii MDCLXXIX. Pontificatus nostri Anno Tertio.

Generalem specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existat, ad effectum presentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, omnes, & singulas Confraternitates prædictas sub titulo Sanctissimi Rosarii in quibusvis tam dicti Ordinis quam aliis Ecclesiis, seu Oratoriis ubicumque locorum de præfata existentes; tametsi de eorum canonica ab initio erectione, & institutione non appareat, nec ipsæ Confraternitates novas erectionum, & institutionum, seu communicationis Indulgentiarum facultatum, & privilegiorum hujusmodi literas intra tempus a præfata Clementis prædecessoris Constitutione præfixum obtinuisse reperiantur, nec in earum erectionibus, & institutionibus præscripta per easdem Constitutiones servata fuerint, auctoritate Apostolica tenore presentium confirmamus, & validamus, easque in statu valido esse, & fore decernimus, declaramus in omnibus, & per omnia, perinde, ac si illas omnes, & singulas ab ipso initio canonicè erectas, & institutas fuisse, novasque erectiones, & institutiones suo tempore juxta formam memoratæ Constitutionis Clementis prædecessoris obtinuisse constaret, & in reliquis ejusdem Constitutionis forma in illarum erectionibus, & institutionibus respectively servata fuisset, omnesque, & singulos Juris, & facti defectus, qui propter præmissa desuper quomodolibet intervenerunt, seu intervenisse dici, censeri, vel prætendi possent, supplemus, & sanamus; & quatenus opus sit ipsas Confraternitates omnes, & singulas servatas tamen cæteroque Constitutionum, & Decretorum hujus Sanctæ Sedis præsertim circa distantiam locorum in erectione Confraternitatum similis instituti servandam emanatorum, forma, & dispositione, de novo erigimus, & instituimus. Cæterum in erectione, & institutione similium Confraternitatum de cætero faciendis, formam in supradicta Clementis prædecessoris Constitutione præscriptam adamussim servari volumus, alioquin erectiones, & institutiones hujusmodi nullius omnino sint roboris, & momenti.

Firmantur a Pontifice prædictæ Confraternitates nunc existentes, dummodo serventur S. Sedis Decreta.

LX.

Confirmantur Confraternitates omnes sub titulo SS. Rosarii, tametsi de canonica aliquarum institutione non constet, nec ex unquam innovatæ juxta Constitutionem Clementis VIII. vel contra formam in ea præscriptam erectæ fuerint.

Similem Confirmationem Confraternitatum S. Scapularis in Ecclesiis Carmelitarum existentium habemus in 66. Clem. X. Const. quæ incip. Exponi Nobis in hoc Volum. pag. 101.

Dat. 15. Junii
1679. An. 3.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Species facti.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Antonius de Montoi Magister Generalis Ordinis Fratrum Prædicatorum, quod licet multæ in dicti Ordinis, aliisque Ecclesiis, seu Oratoriis existant Confraternitates utriusque sexus Christiani sub titulo Sanctissimi Rosarii, quæ suas functiones adinstar similium Confraternitatum obtinent, multaque pietatis, & Christianæ charitatis opera exercent, de aliquarum tamen ex illis canonica ab initio institutione forsitan non constat, & in aliarum erectionibus, & institutionibus præscripta per Constitutionem fel. rec. Clementis PP. VIII. prædecessoris nostri, quæ incipit. *Quæcumque a Sede Apostolica &c.* die 7. Decembris 1604. editam forsitan servata non fuerunt, & aliæ ante emanatam Constitutionem hujusmodi erectæ, & institutæ, novas erectionum, & institutionum hujusmodi, ac communicationis Indulgentiarum, facultatum, & privilegiorum literas intra tempus ab eadem Constitutione præfixum, seu etiam postea, impetrasse minime reperiantur. Nobis propterea dictus Antonius Magister Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Magistri Generalis Ord. Prædicatorum.

§. 1. Nos igitur ipsum Antonium Magistrum

§. 2. Decernentes easdem presentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandoocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectively inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 3. Non obstantibus præmissis, & quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac præfata Clementis prædecessoris, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores presentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Vo-

§. 4. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides, ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Anulo Piscatoris die XV. Junii MDCLXXIX. Pontificatus nostri Anno Tertio.

LXI.

Permittitur, ut quædam Indulgentiæ a tribus Pontificibus, & duobus Legatis S. Sedis Confraternitatibus SS. Rosarii concessæ describi possint in Summario Indulgentiarum dictarum Confraternitatum, tamen earum originales literæ non reperiantur.

Dat. 16. Junii
1679. An. 3.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Indulgentiæ concessæ
ab Alexan.
Nuncio in
Germania.

EXponi nobis nuper fecit dilectus filius Antonius de Montoy Magister Generalis Ordinis Fratrum Prædicatorum, quod licet dudum bon. mem. Alexander dum vixit, Episcopus Foroliviensis, tunc Apostolicæ Sedis com potestate Legati de Latere per totam Germaniam Nuncius omnibus, & singulis utriusque sexus Christianis Confraternitatis SS. Rosarii Confratribus, & Confororibus in singulis quinque B. Mariæ Virginis præcipuis Festivitatibus, scilicet Annunciationis, Visitationis, Assumptionis, Nativitatis, & Purificationis centum, & quoties per se, vel per alios Rosarium Virginis, quod quinquagies salutationem Angelicam, & quinquies orationem Dominicam complectitur, legissent, vel legi fecissent, aut in die Sabbati feriali, vel festivo, quando *Salve Regina* caneretur post completorium apud Fratres Ordinis Prædicatorum coram Altari Clementissimæ Virginis, ubi præfata Confraternitas instituta erat, præsentibus adstitissent, quadraginta dies de Indulgentia singulis vicibus, quibus id fecissent, pro injunctis sibi pœnitentiis misericorditer in Domino relaxaverit, ac postmodum, accepto per fel. rec. Six. PP. IV. prædecessorem nostrum, quod in Ecclesia Domus Ordinis Prædicatorum Civitatis Colonien. erat quædam Confraternitas utriusque sexus fidelium de *Rosario B. Virginis* nuncupata ad honorem Angelicæ salutationis instituta, cujus Confratres, & Conforores intra spatium trium dierum cujlibet hebdomadæ Orationem Dominicam quindecim, & Angelicam salutationem centum quinquaginta vicibus ad honorem ejusdem B. Virginis Mariæ juxta ipsius Confraternitatis instituta dicere consueverant, quas quidem Orationes, & salutationes *Rosarium* appellabant, & extra d. Civitatem Colonien. in aliis Civitatibus, & locis erant quamplures utriusque sexus ejusdem Confraternitatis Confratres, & Conforores: idem Sixtus prædecessor voluerit, & ordinaverit, quod omnes, & singuli Confratres, & Conforores Confraternitatem prædictam servantes, tam in dicta Civitate Colonien., quam & alibi ubicumque locorum tunc, & pro tempore existentes vere pœnitentes, & confessi, qui Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam prædictas modo præmissis dicerent, in singulis Nativitatis, Annunciationis, & Assumptionis B. M. Virginis Festivitatibus Indulgentiam septem annorum, & totidem quadragenarum consequerentur: & insuper bo. mem. Raymundus tit. S. Mariæ Novæ Presbyter Cardinalis tunc per Germaniam dictæ Sedis Legatus eisdem Confratribus, & Confororibus pro quolibet Rosario centum dies Indulgentiarum perpetuo concesserit, origi-

A Sixto IV.

A Raymundo Legato
Germaniæ.

nales tamen Literæ super concessionibus Indulgentiarum hujusmodi emanatæ de præsentibus non reperiantur, quamvis de ipsis concessionibus, & Literis rec. mem. Leonis PP. X. prædecessoris pariter nostri, quæ incipiunt, *Pastoris æterni &c.* Anno Incarnationis Dominicæ 1520. pridie nonas Octobris sub plumbo expeditis, per quas Indulgentiæ præfata ab eodem Leone prædecessore approbatæ, confirmatæ, & innovatæ, ac de novo perpetuo concessæ fuerunt.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, subinde præ mem. Clemens PP. VII., etiam prædecessor noster quasdam Literas, per quas similis rec. Adrianus PP. VI. pariter prædecessor noster Confratribus, & Confororibus Confraternitatis ad Altare in Cappella de *Rosario* nuncupata B. M. Virginis situm in Ecclesia Domus S. Dominici Oppidi de Victoria d. Ordinis Calaguritan. Diocesis institutæ, qui in eadem Cappella, seu Ecclesia hujusmodi unam quinquagenam *Rosarium, seu Psalterium* nuncuparam recitassent, pro qualibet die, qua id fecissent, quinquaginta annos de injunctis eis pœnitentiis misericorditer in Domino relaxaverat, auctoritate Apostolica extenderet, & ampliaret, ad hoc ut prædicti Confratres dictæ Confraternitatis tunc, & pro tempore existentes, qui d. Psalterium in aliqua Ecclesia, seu Oratorio cujusvis loci, in quo eos pro tempore residere contingeret, devote recitassent, quoties id fecissent, Indulgentias præfatas consequerentur, quas consequuturi fuissent, si in d. Ecclesia S. Dominici juxta tenorem concessionis d. Adriani prædecessoris id recitassent, prout uberius contineri dicitur in Literis ipsius Clementis prædecessoris sub Plumbo desuper anno Incarnationis Dominicæ 1525. pridie nonas Aprilis emanatis, quæ quidem originales non inveniuntur, sed in quodam Libro in Hispania dudum cum approbatione tunc existentis Nuncii Apostolici in Regnis Hispaniarum residentis impresso leguntur. Cumque pariter non reperiantur originales Literæ similis mem. Gregorii PP. XIII. etiam prædecessoris nostri die 24. Octobris 1577. (ut ex illarum exemplis Bononiæ impressis apparet) expedita, per quas idem Gregorius prædecessor universis, & singulis utriusque sexus Confratribus tunc pro tempore existentibus Confraternitatis Rosarii Gloriosissimæ Virginis Mariæ in Cappella familiæ de Guidottis sita in Ecclesia Domus S. Dominici Ordinis Prædicatorum Bononiæ canonicè institutæ pœnitentiis, & confessis, ac Sacra Communionem receptis, qui singulis annis solemni Processioni prima Dominica cujlibet mensis in dicta Ecclesia celebrandæ interfuissent, & d. Cappellam devote visitassent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, & unione, ac hæresum extirpatione, Sanctæque Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effudissent, necnon in singulis Festivitatibus ejusdem B. M. Virginis eandem Cappellam pariter visitassent, & ut præfertur oravissent, quo die prædictorum id fecissent, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concessit.

§. 2. Quia vero de præsentibus conficitur summarium Indulgentiarum Confratribus, & Confororibus Confraternitatum SS. Rosarii concessarum, & respective auctoritate Apostolica extensarum, & ampliarum, prævia Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ R. E. Cardinalium Indulgentiis, & Sacris Reliquiis præpositorum approbatione ad communem utilitatem publicandam, ne de supra expressis Indulgentiis, & peccatorum remissionibus, pœnitentiis relaxationibus dubitari contingat, præfatus Antonius Magister Generalis opportune in præmissis a nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum desideret: Nos piis ipsius Antonii Magistri Generalis votis hac in re quan-

A Clem. VII.

A Gregorio XIII.

Preces Magistri Generalis Ord. Prædicatorum.

1679.

Permittitur,
ut in Summa-
rium inferi
possint præ-
dictæ Indul-
gentiæ, quæ
etiam de novo
concedun-
tur.

Clauſulæ.

tum cum Dño possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præmissorum dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de memoratorum Cardinalium consilio, ut omnes, & singula Indulgentiæ, ac peccatorum remissiones, ac penitentiariarum relaxationes supra narratæ in summario prædicto apponi, & exprimi possint, ac Confraternitatum hujusmodi, & Confratribus, & Conſororibus suffragentur, & suffragari debeant in omnibus, & per omnia proinde ac si originales Literæ præfatorum Sixti IV., Clemen. VII., & Gregorii XIII. prædecessorum nostrorum, ac Alexandri Episcopi Nuntii, & Raymundi Cardinalis Legati super eorum concessionibus emanatæ apparent, & exhiberentur, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Ac ad majorem cautelam, & quatenus opus sit, eisdem Indulgentias, & peccatorum remissiones, & penitentiariarum relaxationes modo, & forma supra expressis harum serie de novo in perpetuum concedimus.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earundem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel offensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XVI. Junii MDCLXXIX. Pontificatus nostri Anno Tertio.

LXII.

Confirmantur, & innovantur duo Brevia Urbani VIII. pro Provincia S. Josephi Ordinis Minorum Discalceatorum adversus Fratres aliarum Provincialium ad Curiam Matriti accedentes.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 17. Junii
1679. An. 3.

In primo
Brevi, statu-
tum fuit, ne
fratres Discal-
ceati ad
Aulam Regiam
Matriti
accedentes in
alia, quam in
una ex eorum
duabus mora-
rentur, nec
elemosyna
petentes
sub certis
penis.

Dudum fel. rec. Urbanus PP. VIII. prædecessor noster motu suo proprio, ac ex certa scientia omnibus, & singulis cujusvis Provincie Hispaniarum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Discalceatorum nuncupatorum Fratribus Discalceatis, qui de suorum Superiorum licentia ad Aulam Regiam Matriti pro rebus, & negotiis ibidem gerendis pro tempore se conferrent, in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis suæ, necnon privationis vocis activæ, & passivæ, ac excommunicationis latæ sententiæ pœnis præcepit, mandavit, ne in alia, quam in una ex duabus Domibus Regularibus Sancti Ægidii, & S. Bernardini dicti Ordinis in Oppido Matriti in hujusmodi existentibus, arbitrio tamen Ministri Provincialis Provincie S. Josephi eorumdem Fratrum diversarentur, neve cujusvis generis elemosynam in præfata Aula sub quovis prætextu, aut quæsto colore petere auderent, seu præsumerent, dummodo in eisdem Domibus Regularibus omnia necessaria ipsis Fratribus juxta regularis observantiæ normam ministrarentur, & alias prout plenius continetur in ipsius Urbani prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis expeditis, tenoris, qui se-

quitur, videlicet: Urbanus PP. VIII. ad perpetuam rei memoriam. Cum sicut accepimus, licet ex omnibus Provinciis Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Discalceatorum nuncupatorum in Regnis Hispaniarum existentibus, Fratres ad S. Ægidii, & S. Bernardini Domos Regulares ejusdem Ordinis Oppidi Matriti Toletanæ Diocesis, pro negotiis, aliisque eorum rebus gerendis se recipere soleant, & illis quo tempore in eisdem Domibus regularibus commorantur, de omnibus rebus ad eorum sustentationem necessariis provideatur, interdum tamen in Domibus Regularibus Fratrum dicti Ordinis non Discalceatorum diversantur, elemosynisque Benefactorum prædictarum duarum Domuum regularium utuntur, exindeque Benefactores ipsi plus æquo gravantur, nulla habita per eosdem Fratres elemosynarum ratione, quas a prædictis Benefactoribus primo dictæ duæ domus regulares dietim recipiunt, quo fit, ut non leve felici prædictarum duarum Domuum regularium gubernio præjudicium inferatur, quæ nullam aliam elemosynæ assignationem habent, præter eam, quam in dies quærunt, & quæ illis datur, quandoquidem pia Missarum celebratione nullius generis elemosynam accipiant, sed illæ pro Benefactoribus celebrantur. Quare nos præmissis quantum cum Domino possumus obviare, ac primodictarum duarum Domuum regularium indemnitati consulere volentes, Motu proprio, ac ex certa scientia nostra omnibus, & singulis cujusvis Provincie Hispaniarum Ordinis prædicti Fratribus Discalceatis hujusmodi, qui de Superiorum suorum licentia ad Aulam Regiam Matriti pro rebus, & negotiis hujusmodi pro tempore se conferent in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis nostræ, necnon privationis vocis activæ, & passivæ, ac excommunicationis latæ sententiæ pœnis per præsentem præcipimus, & mandamus, ne in alia, quam in una ex primodictis duabus Domibus regularibus arbitrio tamen dicti filii Ministri Provincialis Provincie S. Josephi eorumdem Fratrum diversentur, neve cujusvis generis elemosynam in prædicta Aula sub quovis prætextu, aut quæsto colore petere audeant, seu præsumant, dummodo in primo dictis duabus Domibus regularibus omnia necessaria Fratribus prædictis juxta regularis observantiæ normam ministrarentur; in eventu vero, in quem iidem Fratres aliqua re indigerint, ad Guardianum alterius ex primodictis duabus Domibus regularibus, in qua diversabuntur, non autem ad alios Superiores, seu dicto Guardiano inferiores recursum habeant. Decernentes præsentem literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suoque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum inviolabiliter observari: sicque per quoscumque Judices, & Commissarios, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & Nuncios, ac alios quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die XXVIII. Julii MDCXXXVI.

In secundo
Brevi confirma-
tum fuit
Decretum
Ministri Ge-
neralis Ordinis,
quo inter
alia injunge-
batur Guar-
diano, ne per-
mitteret,
praedictos
fratres mora-
ri Madridi ul-
tra 20. dies.

Alterum
Breve Urb.
VIII.

Pontific. nostri Anno Decimotertio M. A. Matal-
dus. Loco ✠ Sigilli.

S. I. Et subinde pro parte tunc existentium
Fratrum dictae Provinciae S. Josephi d. Urbano
Praedecessori exposito, quod pro felici praefata-
rum Domorum Regularium, seu Conventuum
S. Aegidii, & S. Bernardini regimine, & gubernio,
tunc existens Minister Generalis dicti Ordinis
inter alia statuerat, & ordinaverat, ut exteris
Fratribus ad Conventus hujusmodi pro tempore
venientibus, tempus viginti dierum pro termi-
nandis, expediendisque eorum negotiis assigna-
retur, & quatenus intra dictos viginti dies ne-
gotia hujusmodi non expedirentur; iidem Fratres
exteri e dicta Curia migrare, & ad suas Provin-
cias regredi deberent, relicta penes Procurato-
rem Conventus negotiorum hujusmodi expedi-
endorum, & exacte sollicitandorum cura: Prae-
fatus Urbanus praedecessor Statuta, & Ordina-
tiones hac super re ab eodem Ministro Generali
facta auctoritate Apostolica confirmavit, & ap-
probavit; & propterea omnibus, & singulis Ord-
inis, & Conventuum hujusmodi Superioribus
quocumque nomine nuncupatis tunc, & pro
tempore existentibus in virtute Sanctae obedi-
entiae, ac sub excommunicationis, vocisque acti-
vae, & passivae, ac suorum officiorum privatio-
nis, aliisque arbitrio suo poenis, eo ipso absque
alia declaratione incurrendis mandavit, ut praefata
Statuta, & Ordinationes exacte, & accurate
observarent, ac ab aliis observari curarent,
& facerent, & alias prout uberius, etiam con-
tinetur in aliis ejusdem Urbani Praedecessoris
litteris pariter in forma brevis emanatis, tenoris
qui sequitur videlicet. Urbanus PP. VIII. Ad
futuram rei memoriam. Exponi Nobis nuper
fecerunt dilecti filii Fratres Ordinis Minorum
S. Francisci de Observantia Discalceatorum nun-
cupatorum Provinciae S. Josephi, quod pro felici,
prosperoque Conventuum S. Aegidii, & S. Ber-
nardini dicti Ordinis Oppidi Maritimi Toletanae
Diocesis regimine, & gubernio dilectus Filius
Joannes Merinero Ordinis hujusmodi Minister
Generalis, sub die 10. Januarii praesentis anni
1642. statuit, & ordinavit, ut ab exteris dicti
Ordinis, aliarum Provinciarum Religiosis Dis-
calceatis hujusmodi, qui in dies pro suis, aut
suorum Parentum, seu consanguineorum nego-
tiis ad Curiam Charissimi in Christo filii nostri
Philippi Hispaniarum Regis Catholici se confe-
runt, ne Conventus praefatos in aliquo gravent,
neve disciplinam Regularem inturbent in ipso
eorum adventu Guardianus primordii Conventus
S. Aegidii pro tempore existens, obedientiales
litteras, quas deferunt petere, & quamvis
venerint negotia tractaturi, sciscitari, & quae-
re teneatur; Si vero compererit negotia hujus-
modi non multum urgere Fratres Discalceatos
exteros hujusmodi ad dictam Curiam sic acce-
dentes non ultra biduum inibi consistere, & de-
tineri curet; Si tamen negotia hujusmodi seria,
& urgentia fuerint eidem Fratribus Discalcea-
tis exteris tempus viginti dierum pro terminan-
dis, expediendisque eorum negotiis assignet, il-
losque e Conventu in quo degunt egredi, non
cum sociis, quos secum duxerint, sed cum Pro-
curatore Conventus, aut cum socio dicti Pro-
curatoris, jam ad id a Provincia designari faciat:
si vero contingat intra dd. viginti dies negotia
hujusmodi nullatenus expediri, eosdem exteros
Fratres Discalceatos hujusmodi e dicta Curia
migrare, & ad suas Provincias regredi curet,
firma remanente penes eundem Priorem ne-
gotiorum hujusmodi expediendorum, & exacte
sollicitandorum cura, ad quem effectum idem
Joannes Minister Generalis in virtute S. Obedien-
tiae, & Spiritus Sancti injunxit eidem Guardiano
ut praemissas ordinationes, & mandata irremissi-
biliter exequatur, exteris autem Fratribus Dis-

calceatis hujusmodi, ut Guardiano ejusdem
Conventus S. Aegidii nunc, & pro tempore exi-
stenti uti eorum Praelato, & Commissario in
omnibus, & singulis dictam dispositionem con-
cernentibus pareant, & obediant, ac insuper
obedientiam, necnon mandata a dilecto Filio
Ministro Provinciali ejusdem Provinciae pro il-
lius bono regimine emanata, quae illis ubi pri-
mum ad Conventum pervenerint, notificari de-
beant, observent; voluitque idem Minister Ge-
neralis, ut Fratres Discalceati exteri dicti Ord-
inis, qui ad eandem Curiam accedunt, nec ad
Conventum S. Francisci dicti Oppidi Ordinis hu-
jusmodi nec ad personarum Saecularium Domos
divertere, nec ibi pernoctare ullatenus possint,
sed in eisdem SS. Aegidii, & Bernardini Con-
ventibus commorari teneantur, quodque, nec
per se, nec per interpositam personam cujusvis
generis elemosynas quoquo modo quarere au-
deant, nisi re prius eidem Guardiano Conventus
Sancti Aegidii hujusmodi communicata, &
obtentata desuper ab eodem licentia. Ne vero praefata
ordinationes, & Statuta a quoquam d. Ord-
inis Superiore alterari possint; Nobis propterea
dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt,
ut illa confirmationis nostrae patrocinio commu-
nitate de benignitate Apostolica dignaremur. Nos
igitur eosdem Exponentes specialibus favoribus,
& gratiis prosequi volentes, & eorum singulares
Personas a quibusvis excommunicationis, suspen-
sionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis,
censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis
occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet
innodatae existunt, ad effectum praesentium dum-
taxat consequendum harum serie absolventes,
& absolutas fore censentes, hujusmodi suppli-
cationibus inclinari, Statuta, & Ordinationes d.
Joannis Ministri Generalis praefata Apostolica
auctoritate, tenore praesentium confirmamus,
& approbamus, illisque inviolabilis Apostolicae
firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singu-
los, tam juris, quam facti quantumvis substan-
tiales, & formales defectus, si qui desuper quo-
modolibet intervenerint, supplementis: Mandantes
propterea omnibus, & singulis dicti Ordinis, &
Conventuum hujusmodi Superioribus, quocum-
que nomine nuncupatis, nunc, & pro tempore
existentibus in virtute S. Obedientiae, ac sub ex-
communicationis, vocisque activae, & passivae,
ac suorum officiorum privationis, aliisque arbi-
trii nostri poenis eo ipso absque alia declara-
tione incurrendis, ut praefata ordinationes, & Sta-
tuta exacte, & accurate observent, & ab aliis
observari curent, & faciant, ac decernentes
praesentes Litteras validas semper, & perpetuo
firmas, & efficaces existere, & fore, suosque
plenarios, & integros effectus sortiri, & obtine-
re, ac ab omnibus, & singulis quos illae concer-
nunt, & concernent in futurum inviolabiliter,
& inconcussè observari debere; irritumque, &
inane, si quid secus super his a quoquam quavis
auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit
attentari. Non obstantibus Constitutionibus, &
Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis Ord-
inis, Provinciae, & Conventuum hujusmodi, etiam
Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis
alia firmitate roboratis statutis, & consuetudi-
nibus; privilegiis quoque Indultis, & Litteris
Apostolicis sub quibuscumque verborum tenori-
bus, & formis, ac cum quibusvis etiam dero-
gatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus,
efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibus-
que, & aliis Decretis, in genere, vel in specie,
ac alias in contrarium praemissorum quomodo-
libet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus
omnibus, & singulis, etiam si pro illorum suffi-
cienti derogatione de illis, eorumque totis te-
noribus specialis, specifica, expressa, & indivi-
dua, aut de verbo ad verbum, non autem per

clau-

clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores presentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad effectum premissorum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Dat. Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 10. Dec. 1642. Pontificatus nostri Anno vigesimo -- M. A. Maraldus loco * Annuli Piscatoris.

Causae confirmandi, & innovandi relata Brevia.

Preces Superiorum, & Fratrum Provinciae S. Iosephi.

§. 2. Cum autem sicut pro parte dilectorum filiorum Superiorum, & Fratrum dictae Provinciae S. Iosephi Nobis nuper expositum fuit, literae praefertae temporis progressu in desuetudinem abierint, nec accurate observatae fuerint, propter recursus, quos Fratres illas eludendi gratia ad personas primarias habuerunt, mediaque efficacissima, quae adhibuerunt, unde magnum eisdem Provinciae enatum est detrimentum: Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in praemissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur ipsos Exponentes specialis favore gratiae prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes:

§. 4. Huiusmodi supplicationibus inclinati, praefertim binas Urbani Praedecessoris literas cum omnibus, & singulis in eis respective contentis, & expressis auctoritate Apostolica tenore praesentium approbamus, & confirmamus, ac innovamus, illisque inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, ac illas ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & in futurum quomodocumque spectabit, exacte, & accurate observari praecipimus, & mandamus, necnon omnes, & singulos tam Fratres, quam Superiores, qui literis praefertis, etiam una vice, contraverint, eo ipso excommunicationis, ac privationis vocis activae, & passivae, & officiorum per eos obtentorum poenas, & praesertim Superiores qui Fratres praedictos in duobus Conventibus supradictis, vel eorum altero contra dispositionem literarum praefertarum ultra viginti dies retinuerint, seu morari permiserint, absque alia declaratione incursum esse declaramus.

Confirmatur, & innovantur Brevia, eorumque executio omnibus praecipitur sub certis poenis.

Clausulae.

§. 5. Decernentes eadem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum, plenissime suffragari: Sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quae in literis praefertis concessa sunt non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XVII. Junii MDCLXXIX. Pontificatus nostri Anno Tertio.

Confirmatur Decretum Congregationis Episcoporum, & Regularium, quo declaratum fuit, Fratres Discalceatos Ordinis S. Augustini non habere jus aggregandi ad Confraternitatem Cinturatorum, posse tamen eos Confraternitates Corrigiatorum erigere.

LXIII.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. 22. Junii 1679. An. 3.

Alias emanavit a Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet -- In Causa Augustinianorum verten. inter Patrem Generalem totius Ordinis Sancti Augustini ex una, & Patres Vicarios Generales Discalceatorum Congregationum Italiae, Galliarum, Hispaniarum, & Lusitaniae altera ex partibus &c. -- Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita, partibus auditis referente Eminentissimo Crescentio, censuit non licere Discalceatis Jus aggregandi ad Confraternitatem Cinturatorum Sanctae Mariae de Consolatione positam in Ecclesia Sancti Jacobi Bononiae. Posse tamen erigere Confraternitates Corrigiatorum in propriis eorum Ecclesiis tantum, servata tamen forma Constitutionis san. mem. Clementis VIII. incipien. Quaecumque &c. sub die 7. Decembris 1604., & Decretorum ejusdem Sacrae Congregationis; Ideoque erectionem factam in Ecclesia Discalceatorum in Civitate Ulyssipona esse nullam. Romae 30. Septemb. 1678. -- Card. Gaspar Carpineus.

Decretum Congregationis Episcoporum, & Regularium.

§. 1. Cum autem, sicut Dilectus filius Dominicus Valvadorius Procurator Generalis Fratrum Eremitarum S. Augustini Nobis nuper exposuit fecit ipse Decretum huiusmodi, quo firmius subsistat Apostolicae confirmationis Nostrae patrocinio communitur summopere desideret: Nos ipsum Dominicum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine super hoc Nobis humiliter porrectis inclinati, Decretum praefertum auctoritate Apostolica, tenore praesentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in praemissis auctoritate memoratae Congregationis Cardinalium.

Preces Procuratoris Generalis Ordinis Eremitarum S. Augustini.

Confirmatur relatum Decretum.

Clausulae.

§. 2. Decernentes eadem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut praesentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae

munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 22. Junii 1679. Pontificatus Nostri anno Tertio.

LXIV.

Adferibitur in albo Sanctorum Servus Dei Thurribius Archiepiscopus Limanus.

Hic Beatus Sanctorum albo adscriptus fuit a Benedicto XIII. 4. Idus Dec. 1726. in Const. que incipit: Quoniam Spiritus.

Dat. 28. Junii 1679. An. 3.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Laudemus Viros gloriosos, qui magni virtute, adepti sunt gloriam in conversatione Gentis, & commissas sibi oves verbo, & exemplo fideliter pascere, Deiquæ Domum ædificare, atque corroborare studuerunt; qui quasi arcus refulgens inter nebulas gloriæ, & quasi flos rosarum in diebus vernis, Ecclesiam universam nominis sui celebritate, & spiritualium aromatum odore impleverunt, ac demum feliciter decurso mortalis ævi studio, immarcescibilem justitiæ coronam in æterna Cœlestis Hierusalem stabilitate accipere meruerunt. Quos inter cum Dei Servus Thurribius, olim Archiepiscopus Limanus, charismata meliora æmulatus, ac Theologicarum, Moraliumque virtutum omnium fulgore conspicuus, longe lateque splenduerit; Apostolici muneris, quod viribus licet, & meritis impares, divina dignatione gerimus, ratio exigit, ut illius cultui, & venerationi in terris, ad Dei laudem, ad Ecclesiæ decus, & præsidium, ad Christiani populi spirituales ædificationem, atque consolationem, potestate nobis a Domino tradita, consulamus.

Declaratum fuit a S. Congr. Rituum, datum Dei servum donari posse nomine Beati.

§. 1. Cum itaque confectis dudum ex hujus Sanctæ Sedis Apostolicæ licentia processibus de vitæ sanctitate, heroicisque virtutibus, quibus idem Servus Dei Thurribius multipliciter fulsisse, piisque studiis, quibus Catholicam fidem, Ecclesiasticamque disciplinam per Sanctæ Synodi Tridentinæ Decreta sancitam in nova illa Christianitate stabilivisse, ac miraculis quæ ad manifestandam hominibus ejus sanctitatem a Deo patrata fuisse asserbantur, Congregatio Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum, post maturam diligentemque illorum discussionem coram Nobis constituta, auditis eorum Consultorum suffragiis, uno spiritu, unaque voce censuerit, posse quodcumque Nobis placeret, ad solemnem ipsius Servi Dei Thurribii canonizationem juxta ejusdem S. R. E. Congreg. Rituum tuto deveniri, ac interim indulgeri, ut nuncupetur Beatus, & de eo tamquam Confessore Pontifice Officium recitetur, & Sacrosanctum Missæ Sacrificium celebretur.

Preces Caroli Regis Catholicæ, & aliorum.

§. 2. Hinc est, quod piis, enixisque precibus charissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholicæ, & Charissimæ in Christo filiæ Nostræ Mariannæ Reginæ Viduæ ejus Genitricis, ac Venerabilium Fratrum Archiepiscoporum, & Episcoporum, Cleri, Universitatum, Collegiorum & Populorum tam Hispaniarum, quam Regni Peruani Nobis super hoc humiliter porrectis paterna benignitate annuentes, de memoratorum Cardinalium unanimi consilio pariter, & assensu, & auctoritate Apostolica tenore præsentium indulgemus, ut idem Servus Dei Thurribius olim Archiepiscopus Limanus in posterum Beati nomine nuncupetur, ejusque Corpus, & Reliquiæ Venerationi Fide-

Insignitur Servus Dei Thurribius Beati nomine ejusque

lium (non tamen in processibus circumferenda) exponantur, imagines quoque radiis, seu splendoribus exornentur, atque de eo sub ritu semiduplici in omnibus Ecclesiis tam Sæcularium, quam Regularium utriusque sexus recitetur Officium, & Missa celebretur de Confessore Pontifice singulis annis, juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani die 27. Aprilis, qua ipsius Servi Dei Corpus translatum, & in Metropolitana Ecclesia Limana repositum fuit, cum spiritum Creatori reddiderit die 23. Martii, quæ feriis Quadragesimæ, vel Festis Pascalis impedita esse solet. Hæc autem, videlicet recitationem Officii, & Missæ celebrationem fieri concedimus in locis dumtaxat infra scriptis, nempe in Civitate, & Diocesi Limana, ubi obiit, in Civitate Majoricæ, in qua natus est, & in Collegio Ovetensi nuncupato, Universitatis Studii Generalis Salmanticen., in quo humanis, divinisque Literis imbutus fuit, & quantum ad Missas attinet, etiam a Sacerdotibus confluentibus. Propterea primo dumtaxat anno a datis hinc literis, & quoad Indias die quo eadem litera illic pervenerint, inchoando, in Ecclesiis Civitatum, & Diocesis, ac Collegii præfatorum respective solemniter Beatificationis ejusdem Servi Dei cum Officio, & Missa sub ritu duplici majori die ab Ordinariis locorum respective constituta, & intra sex Menses promulganda, postquam tamen eadem solemniter in Basilica Principis Apostolorum de Urbe celebrata fuerint, pariter celebrandi facinus potestatem.

festum cum Officio, & Missa die 27. Apr. in quibusdam locis celebrari permittitur.

Clausula.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Decretis de non cultu editis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu Secretarii prædictæ Congregationis Cardinalium subscriptis, & sigillo Præfecti ejusdem Congregationis munitis, eadem prorsus fides ab omnibus, & ubique tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 28. Junii 1679. Pontificatus Nostri anno Tertio.

Declaratur, Provinciam S. Petri de Alcantara in Regno Neapolitano Fr. Minorum Discalceatorum frui debere omnibus juribus, & Privilegiis aliarum ejusdem Ordinis Provinciarum.

LXV.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Alias fel. rec. Clemens Papa X. prædecessor noster motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione suis, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Custodiam Sancti Petri de Alcantara in Regno Neapolitano Fratrum Discalceatorum Hispaniæ Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia, quæ in executionem quarundam ipsius Clementis prædecessoris in simili forma Brevis literarum auctoritate Apostolica erecta, & instituta, variisque gratis, & ordinationibus pro felici illius gubernio emanatis per alias ternas ejusdem Clementis prædecessoris pariter in forma Brevis literas decorata, atque stabilita fuerat, in novam Provinciam Fratrum Discalceatorum Hispaniæ dicti Ordinis, quæ Provincia S. Petri de Alcantara Regni Neapolis nuncupari deberet, ac Capitula Provinciali pro Ministri Provincialis, Custodis, & Definitorum, aliorumque Officialium ipsius Provinciæ electione, nec non Congregationes, alio-

Dat. 10. Julii 1679. An. 3.

Huic Provincie a Clem. X. erectæ ab eodem concessa fuerunt jura, & privilegia omnia aliarum Provinciarum præsertim Hispanicarum.

que congressus ad instar aliarum Provinciarum Ordinis hujusmodi celebrare, omnibusque, & singulis prerogativis, praeminentiis, juribus, honoribus, privilegiis, gratiis, & indulciis, quibus alia ejusdem Ordinis Provinciae, tam de jure, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet utebantur, fruebantur, & gaudebant, ac uti, frui, & gaudere poterant, & possent in futurum pariformiter, & absque ulla prorsus differentia, ut signanter illis, quae Provinciis Fratrum Discalceatorum Hispaniae Ordinis praedicti a quibusvis Romanis Pontificibus ejus praedecessoribus, ac praesertim a recolenda memoriae Urbano Papa VIII. per quosdam suas in forma Brevis literas, quarum initium, *Cum ea &c.* die 25. Junii 1639. expeditas concessa sunt, nec non omnibus, & singulis indulciis, privilegiis, & gratiis custodiae praefatae ab ipso Clemente praedecessore per quinque suas literas quomodolibet concessis, & quibus Custodia ipsa catenus gravata erat, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite posset, & valeret, ita tamen ut nova Provincia hujusmodi facultate fundandi, & erigendi novos Conventus de sola Ordinariorum licentia, quae dictae Custodiae auctoritate Apostolica concessa reperiebatur, non nisi in locis, in quibus Fratres de Observantia, vel Reformati nuncupati Ordinis praedicti non essent, uti valeret, sine cujusquam praedicti in perpetuum erexit, & instituit, & alias prout in ejusdem Clementis praedecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 7. Februarii 1675. expeditis, quarum, & aliarum literarum praefatarum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur.

Referuntur Pontifices, a quibus concessa fuerunt praedicta jura, & privilegia.

§. 1. Cum autem sicut dilectus filius Joannes a Sancta Maria Custos, & nuper primus Minister Provincialis dictae Provinciae S. Petri de Alcantara in Regno Neapolis Nobis exponi fecit praecipua privilegia, gratias, & indulta dictis Provinciis Hispaniae concessa a rec. mem. Gregorio XIII. per suas, quarum initium, *Ahuc Nos Dominus &c.* die 12. Novembris 1677. ad favorem Provinciae S. Josephi, & Clemente VIII. per suas proxime dictarum confirmatorias, quarum initium *Dudum &c.* die 25. Martii 1592. ad favorem ejusdem Provinciae S. Josephi, & a dicto Urbano VIII. tam per supradictas ad favorem Provinciae Sancti Joannis Baptistae, quam alias suas, quarum initium, *Alias fel. rec. Gregorius PP. XIII. &c.* ad favorem omnium Provinciarum Discalceatorum die 8. Aprilis 1642. ac alias, quarum initium, *Alias postquam per re. me.* die 30. Julii 1642. ad favorem earundem Provinciarum, & alias incipientes; *Alias pro felici, prosperoque regimine &c.* confirmatorias praecedentium die 22. Decembris ejusdem anni 1642. ad favorem Provinciarum hujusmodi, & alias quarum initium, *Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Gundisalvus &c.* die 7. Februarii 1643. ad favorem Provinciae S. Gabrielis, ac alias incipientes, *Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Paulus &c.* confirmatorias praecedentium die 4. Martii ejusdem anni 1643. ad favorem omnium Provinciarum Discalceatorum, & reliquas suas, quarum initium, *Religiosorum &c.* die... Februarii 1642. ad favorem Provinciae S. Didaci, nec non Alexandro VII. Romanis Pontificibus etiam praedecessoribus nostris per suas, quarum initium, *Cum fecit dilecti filii &c.* die 18. Martii 1649. ad favorem dictarum Provinciarum S. Josephi, & S. Joannis Baptistae, & alias incipientes, *Exponi nobis nuper fecerunt &c.* per quas privilegia per Praefatos Gregorium XIII. Clementem VIII., & Urbanum VIII. praedecessores eidem duabus Provinciis S. Josephi, & Sancti Joannis Baptistae concessa ad omnes alias Provincias Discalceatorum extendit, die 5. Novembris 1665. respective ex-

peditas in simili forma Brevis literas emanaverint:

§. 2. Et licet dubitari non possit, quin privilegia, gratiae, & indulta hujusmodi a memorato Clemente X. praedecessore praefatae Provinciae S. Petri de Alcantara in Regno Neapolis, cui ad servandam cum aliis Provinciis uniformitatem, tuendamque in ea Regularis disciplinae, quae in ea benedicente Domino viget, observantiam, atque Religiosam tranquillitatem omnino necessaria sunt, satis superque communicata fuerint, & proinde Provincia ipsa illis frui, & gaudere possit; quia tamen in praefatis Clementis X. praedecessoris literis super erectione Provinciae hujusmodi emanatis de praefatis praedecessoribus nostris, eorumque literis super enunciatis specifica mentio facta non fuisset, fieri possit, ut humani generis hoste superfeminante zizania eidem Provinciae semper usu, & fructione privilegiorum, gratiarum, & indultorum hujusmodi controversia moveatur, aut impedimentum aliud praestet, tamen eadem privilegia, gratiae, & indulta nec in toto, nec in parte hactenus revocata reperiantur, sed plenam roboris obtinent firmitatem. Nobis propterea dictus Joannes Custos, & Exprovincialis humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Causa hujus Declarationis.

Preces Cuf-todis, & Ex-provincialis.

§. 3. Nos igitur eandem Provinciam in pacis amicitate, regularisque observantiae vigore conservare, ac praefati Joannis votis favorabiliter annuere volentes, eumque, & omnium, & singulorum Superiorum, & Fratrum Provinciae singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendam harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, nec non literarum praefatarum tenores, & datas etiam veriores, praesentibus itidem pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, memoratam Provinciam S. Petri de Alcantara in Regno Neapolis, omnesque, & singulos ejus Conventus, ac Superiores, & fratres praesentes, & futuros omnibus, & singulis privilegiis, prerogativis, praeminentiis, favoribus, gratiis, & indulciis, quae dictis Provinciis Hispaniae, seu earum alicui, illarumque respective Superioribus, & Fratribus quibuscumque a praefatis Gregorio XIII. Clemente VIII. Urbano VIII., & Alexandro VII. praedecessoribus per eorum literas supra enunciatis respective quomodolibet concessa, & attributa, seu confirmata, & concessa fuerunt, pariformiter, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, potiri, & gaudere, libere, & licite posse, & debere in omnibus, & per omnia, perinde ac si illa omnia, & singula ipsi Provinciae S. Petri de Alcantara in Regno Neapolis, illiusque Conventibus, ac Superioribus, & Fratribus praedictis nominatim, & in individuo per memoratum Clementem praedecessorem in suis literis super erectione Provinciae hujusmodi emanatis concessa reperiantur, auctoritate Apostolica tenore praesentium declaramus, atque decernimus. Et quatenus opus sit ipsi Provinciae S. Petri de Alcantara in Regno Neapolis, ejusque Superioribus, & Fratribus praefatis, ut omnibus, & singulis privilegiis, prerogativis, praeminentiis, juribus, honoribus, gratiis, & indulciis hujusmodi, nec non illis, quae eis a praefato Clemente X. praedecessore, sicut praemittitur, concessa fuerunt, uti, potiri, & gaudere libere, pariter, & licite valeant, auctoritate, & tenore praedictis de novo concedimus, & indulgemus.

Extenduntur jura, & privilegia omnia aliarum Provinciarum ad Provinciam Neapolitanam, cui etiam, si opus est, ea demum conceduntur.

§. 4. Decernentes easdem praesentes literas

semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non omnibus, & singulis illis, quæ in præfatorum prædecessorum nostrorum literis supradictis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem proflus fides tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die X. Julii MDCLXXIX. Pontificatus nostri Anno Tertio.

LXVI.

Conceditur Privilegium præscriptionis centenariæ Canonicis Regularibus S. Joan. Evangelistæ in Lusitania.

De horum Congregatione vide Constit. .... quæ incipit: Exponi nobis. ad vero facti intelligentiam vid. Pauli III. Constit. quæ incipit: Benignitas.

Dat. 2. Sept. 1679. An. 3.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti.

PRO parte dilectorum filior. Canonicorum Regularium Congregationis S. Joan. Evangelistæ in Lusitania Nobis nuper expositum fuit, quod dudum eo tempore, quo Congregatio Cassinen. Monachorum Ordinis Sancti Benedicti fruebatur Indulto Apostolico, ut contra ipsam non curreret præscriptio, nisi post lapsum sexaginta annorum, fel. rec. Paulus Papa III. Prædecessor Noster, communicando dictæ Congregationi S. Joannis Evangelistæ in Lusitania Privilegia præfate Congregationis Cassinen., communicavit expresse inter cætera Privilegium præfatum. Et quia prædictus Paulus Prædecessor communicavit non solum Privilegia usque tunc concessa, verum etiam in posterum concedenda dictæ Congregationi Cassinen., etiam per modum extensionis; Cassinensi autem Congregationi idem Paulus Prædecessor concessit Indultum centenariæ, seu præscriptionem sexaginta annorum extendit ad centum, iidem Exponentes plurimum cupiant a Nobis declarari, competere etiam ipsorum Congregationi privilegium centenariæ, vel quatenus opus sit de novo concedi, ut ita in posterum occupantium iniquitati obvietur. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur.

Preceditorum Canonorum.

§. 1. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum

præsentium dumtaxat consequendum harum serie abolentes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardin. Concilii Tridentini Interpretum, qui primodiæam Congregationem stantibus præmissis, dicto privilegio non indigere censuerunt, consilio, eidem Congregationi Canonicorum Regularium Sancti Joannis Evangelistæ in Lusitania Privilegium centenariæ Præscriptionis hujusmodi iisdem omnino modo, & forma, quibus supradictæ Congregationi Cassinen. a memorato Paulo Prædecessore concessum fuit, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

§. 2. Decernentes easdem præsentem literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ præfatus Paulus Prædecessor in suis Literis super præmissis respective emanatis concessit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem proflus fides tam in judicio quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die II. Septemb. MDCLXXIX. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Extenduntur Indultum de Altari Privilegiato, & Indulgentia Plenaria ad decennium concessa in die Commemorationis Defunctorum pro Regnis Hispaniarum, ad alia Regna, & Dominia Regis Catholici in perpetuum.

LXVII.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Romanus Pontifex, cui spiritualium gratiarum dispensationem commisit Altissimus, Christianidelium devotionem ad Christianæ pietatis, atque charitatis opera uberiori in dies cœlestium thesaurorum largitione libenter incitat, ac confovet, sicut pia Catholicorum Regum Orthodoxæ fidei tuendæ, & propagandæ zelo, aliisque præclaris virtutum decoribus ac in Ecclesiam Dei meritis fulgentium vota flagitant, & ipse personarum, rerum, temporum, & locorum qualitatibus maturæ considerationis trutinâ perpensis, ad gloriam Omnipotentis Dei, ac Animarum salutem, piorumque, & religiosorum operum incrementum, ac spirituales Christiani Populi consolationem, atque ædificationem cognoscit in Domino salubriter expedire.

§. 1. Alias siquidem supplicationibus Charissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici nomine Nobis per dilectum filium

nobilem

Conceditur eis prædictum privilegium ad instar illius Monachorum Cassinensium.

Clausula.

Dat. 20. Sept. 1679. An. 3.

Exordium.

Precibus Caroli Regis concessa fuit prædicta Indulgentia visitantibus Parochialem Ecclesiam.

Item Indultum quo Missæ omnes conferuntur dicto die veluti celebratae in altari privilegiato.

Aliæ preces Caroli Regis.

Extenduntur Indulgentia, & Indultum ad alia regna, & dominia in perpetuum.

Clausulæ.

nobilem virum Gasparem de Gusman Haro Marchionem de Carpio, pro eodem Carolo Rege apud Nos, & Sedem Apostolicam Oratorem super hoc humiliter porrectis benigne inclinati, omnibus, & singulis utriusque sexus Christianifidelibus in Regnis Hispaniarum degentibus, vere pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communionem refectis, qui Parochialem suam respective Ecclesiam die Commemorationis defunctorum a primis vespers usque ad occasum solis ejusdem diei inclusive annis singulis devote visitavissent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effudissent, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem, quam animabus fidelium defunctorum, quæ Deo in charitate, conjunctæ ab hac luce migravissent, per modum suffragii applicare possent, misericorditer in Domino concessimus. Præterea, ut omnes, & singulæ Missæ, quæ eodem die Commemorationis defunctorum per quoscumque Sacerdotes, tam sæculares, quam cujusvis Ordinis, Congregationis, vel Instituti Regulares, in prædictis Hispaniarum Regnis ad quæcumque Altaria celebrarentur, animabus fidelium defunctorum, pro quibus celebrata fuissent, perinde suffragarentur, ac si ad Altaria Privilegio Apostolico pro animabus defunctorum decorata celebrata fuissent, auctoritate Apostolica indulsumus, & alias prout in nostris desuper in simili forma Brevis die decima quinta Martii proxime præteriti expeditis literis, quas ad decennium tantum valere volumus, & quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

§. 2. Cum autem, sicut pro parte memorati Caroli Regis Nobis per prædictum Gasparem Marchionem ejus Oratorem nuper expositum fuit, idem Carolus pro eximia sua pietate literas nostras prædictas ad reliqua omnia sua Regna, status, ditiones, & dominia ampliari, ac in perpetuum extendi plurimum desideret: Nos religionum ejusdem Caroli Regis desiderium hujusmodi luculentiori, atque largiori paternæ nostræ Charitatis benignitate quantum Nobis ex alto conceditur, prosequi, enixisque illius precibus Nobis super hoc per eundem Gasparem Marchionem devota humilitate porrectis favorabiliter annuere cupientes, Indulgentiam plenariam, & indultum, aliasque gratias a Nobis per literas nostras prædictas pro Regnis Hispaniarum ad decennium tantum concessa, ut præfertur, ipsasque literas, cum omnibus, & singulis in eis contentis, & expressis, ad reliqua omnia, & singula Regna, status, ditiones, & dominia dicti Caroli Regis, servata tamen in reliquis earundem literarum forma, & dispositione, auctoritate prædicta tenore præsentium extendimus, & ampliamus; ipsasque literas sic extensas, & ampliatas perpetuis futuris temporibus valere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia suffragari debere decernimus, & declaramus.

§. 3. Non obstantibus nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XX. Septembris MDCLXXIX. Pontificatus nostri Anno Tertio.

Permittitur; ut translato Festo S. Benedicti, transferatur etiam Indulgentia Plenaria eo die concessa visitantibus aliquam sui Ordinis Ecclesiam.

Eam Indulgentiam concessit Clemens X. Constir. quæ incip. Commisit Nobis. ut supr. Tom. VI. pag. 378.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUM dudum fel. rec. Clemens Papa X. prædecessor noster omnibus, & singulis utriusque sexus Christi fidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra communionem refectis, qui aliquam ex Ecclesiis quorumcumque Monasteriorum tam Monachorum, quam Monialium Regulam Sancti Benedicti profitentium eatenus erectis, & in posterum quodcumque erigendis, ac ubicumque locorum existentibus, die festo ejusdem Sancti Benedicti a primis vespers usque ad occasum solis diei hujusmodi annis singulis devote visitavisset, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effudissent, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concesserit, prout in ipsius Clementis prædecessoris literis, desuper in simili forma Brevis die decima nona Decembris 1671. expeditis, quas perpetuis futuris temporibus valere voluit, uberius continetur. Et sicut pro parte dilectorum filiorum Procuratorum Generalium Castrensis, & Hispaniæ Congregationum Ordinis Sancti Benedicti, Nobis nuper expositum fuit, mobilitatem festivitatis Paschatis Resurrectionis Dominica festum ejusdem Sancti Benedicti interdum in hebdomadam majorem incidat, eaque de causa in alium diem transferatur, ac propterea dicti Procuratores Generales opportune super hoc a Nobis, provideri, & ut infra indulgeri plurimum desideret: Nos eorumdem Procuratorum generalium votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum in præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ut quodcumque memoratum festum Sancti Benedicti ex causa prænarata ad aliam diem transferatur, Christianifideles prædicti qui aliquam ex Ecclesiis supradictis eo die, ad quem translatio hujusmodi facta fuerit, devote pariter visitaverint, cæteraque omnia in literis præfatis præscripta adimpleverint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem a præfato Clemente prædecessore, sicut præmittitur, concessam consequantur in omnibus & per omnia, perinde ac si præmissa omnia in ipso festo non translato adimplevisent, auctoritate Apostolica tenore præsentium in perpetuum concedimus, & indulgemus.

§. 1. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 2. Volumus autem, ut earundem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides

LXVIII.

Dat. 26. Sept. 1679. An. 3.

AClemens X. concessa fuit illa Indulgentia plenaria in festo S. Benedicti.

Causa translationis prædictæ Indulgentiæ.

Preces Procuratorum Generalium.

Transferuntur Indulgentia ad quemcumque diem, quo celebrabitur festum S. Benedicti.

Clausulæ.

ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsi præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVI. Sept. MDCLXXIX. Pontificatus nostri Anno Tertio.

LXIX.

Confirmatur Protestatio Fratrum Minorum de Observantia circa Regulæ executionem, & nonnullæ declarationes, ac Ordinationes motu proprio adduntur.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. 10. Nov.
1679. An. 4.

Exordium.

Solicitude pastoralis officii quo Catholica Ecclesiæ per universum Orbem diffusæ regimini divina dispositione præsidemus, nos urget, atque impellit, ut Religiosorum Virorum Ordines ad Omnipotentis Dei Gloriam, & Animarum salutem sapienti pietate ab hac S. Sede institutos, magnisque in Ecclesiæ Dei meritis fulgentes, in sanctis, ac primævis eorum Institutis confovere, & conservare, ac a noxiis, quæ primigeniæ religiositatis Spiritum, atque rigorem extinguere, & relaxare possent, tueri, & præmunire, felicibusque illorum in via Mandatorum Dñi progressibus consulere, quantum nobis ex alto conceditur, studeamus.

Dicta protestatio pluries emissæ est in Capitulis Generalibus, & ultimo in Vallisoleitano.

§. 1. Cum itaque (sicut accepimus) in pluribus Capitulis generalibus Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum, & novissime in Vallisoleitano, quod anno 1670. celebratum fuit, unanimi omnium Fratrum vocalium consensu declaratum, & protestatum fuerit, in nullo Regulæ eorundem Fratrum Minorum præcepto eatenus cum Fratribus Minoribus de corpore observantiæ, sive Observantibus, sive Reformati, sive Discalceati, sive Recollecti dicantur, dispensatum fuisse, nec ipsum observantiæ corpus ullam unquam admisisse, vel admittere dispensationem in Regula, sed potius velle pro viribus, Domini favente auxilio, illam pure observare juxta Summorum Pontificum declarationes a Fratribus Observantibus, seu de Observantia in suis statutis generalibus, recapitulatis pro cisalpinis anno 1663., & pro ultramontanis anno 1621. ac a Reformatis, Discalceatis, & Recollectis in suis particularibus Constitutionibus respective admittas, & receptas.

Confirmatio hujus Protestationis.

§. 2. Nos pro majori hujus protestationis firmitate, & ut in Ordine præfato status, & Regula Fratrum Minorum pure observetur, singulisque Fratribus prætextus eam transgrediendi præcludatur, eandem protestationem, & declarationem supra expressam harum serie auctoritate Apostolica approbantes, & confirmantes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine tenore præsentium declaramus, omnes, & singulos Fratres de Corpore Observantiæ dicti Ordinis teneri in conscientia observare Regulam Fratrum Minorum S. Francisci, & præcepta a fel. rec. Nicolao III., & Clemente V. Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris expressa, & numerata, ad normam Constitutionum prædictarum respective, & signanter præter præcepta, quæ non ita frequenter occurrunt, & recitationem Divini Officii, teneri ad jejunia præcepta in Regula, nisi excuset necessitas; ad incedendum sine Calceamentis, hoc est absque aliquo, quod pedem cooperiat, cuiuscumque illud materiæ sit, nisi adsit vera necessitas à Præfato approbata; ad non equitandum, nisi infirmitas, vel necessitas iudicio Superiorum probata excuset; ad vilitatem vestium juxta præ-

Declaratur, singulos teneri in conscientia ad observantiam Regulæ, & præceptorum quorum nonnulla hic referuntur.

dictas Constitutiones respective; ad non utendum pluribus vestimentis, quam illis, quæ Regula præscribit, nempe una Tunica cum caputio, & alia sine caputio, chorda, & femoralibus; nam aliud quodvis vestimentum genus ultra prædicta (excepto Mantello ab initio Religionis licito) ut indusia, seu camisiæ, sudariola, tunicellæ, & similia sunt contra Regulam, nisi adsit vera necessitas excusans a præcepto per Prælatum approbata; ac demum teneri ad capitale præceptum Religionis Fratrum Minorum de non recipiendis denariis per se, vel per interpositam Personam. Aliarum enim rerum necessarium possunt Fratres Minores de corpore observantiæ hujusmodi habere usum, licet non dominium, denariorum autem nec dominium, nec usum; & proinde quævis contractatio pecuniæ, seu denariorum, quæ non sit pure naturalis, seu quæ sit quovis modo politica, cuiuscumque Domini sit denarii, seu pecuniæ, Fratribus Minoribus Observantibus, seu de Observantia est omnino prohibita. Ac propterea omnes, & singulas dispensationes, concessiones, & consuetudines, si quæ contra præmissa in corpore observantiæ Ordinis prædicti reperiantur, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus earumdem tenore præsentium revocamus, cassamus, irritamus, & annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omnino revocamus, ac revocatas, cassatas, irritas, & nullas, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuas esse, & perpetuo fore decernimus, & declaramus. Declarantes tamen pariter, quod per præmissa non prohibentur in dicto Ordine Syndici Apostolici, cum eorum usus non sit dispensatio in Regula, sed modus a Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris provisos pro puriori illius observatione, sive ejusmodi Syndici assumantur ad præscriptum Constitutionum Nicolai III., & Clementis V. Prædecessorum præfatorum, sive secundum dispositionem Constitutionum rec. me. Martini IV. & Martini V., ac Pauli IV. prædecessorum pariter nostrorum, prout illorum usus in singulis Familiis, Congregationibus, Reformationibus, aut Provinciis Ordinis prædicti respective fuerit receptus.

Dispensationes, & consuetudines in contrarium tolluntur.

Ufus tamen Syndici Apostolici non censetur Regulæ contrarius.

§. 3. Ut autem in ingressu Religionis unufquique de obligationibus, quas assumere vult, plene informetur, statuimus, ut nullus recipiatur ad habitum regularem in eodem ordine, nisi prius plene informatus sit de prædictis præceptis Regulæ obligantibus in conscientia, & prævia hac noticia, velit probationem subire, nec quicquam admittatur ad professionem regularem, nisi prius examinatus sit de intellectu Regulæ, & præceptorum ejus juxta prædicta, & deinde immediate ante illam coram tota Communitate fiat ei protestatio, quod ad observantiam Regulæ cum omnibus ejus præceptis, tunc enumerandis, & exprimentis, obligetur in professione, eamque protestationem admittat, & sub ea professionem faciat.

Observanda in receptione ad habitum, & professionem.

§. 4. Quia vero efficacius prædicta observandi medium est exemplum Prælatorum, sive Superiorum, ideo statuimus pariter, neminem eligi posse in Prælatum, sive Superiorem in ordine prædicto, qui vitam Communem observantiæ non sequatur, hoc est, qui frequenter equitet, seu infirmitatem, qua ab obligatione pedibus incedendi excusetur, habeat, qui Indusis, seu Camisiis, aut lineis utatur apud se, vel in lecto, qui calceatus incedat, qui Jejunia Ecclesiæ, & Regulæ non observet, qui aliquando visus sit contractare pecunias, nisi jam per triennium saltem emendatus sit, qui notabiliter defectuosus sit in assistendo Communitati Chori, Refectorii, & aliis, prout sibi in Constitutionibus præscribitur. Porro electio illius, qui in omnibus præmissis vitam communem non sequatur, irritanda ut a

Qui eligi nequeant in Superiores.

Electio aliter facta quomodo reprobanda.

Præfato,